RAIVAAJA

(THE PIONEER)

Keskiviikkona, maalisk. 20 – Wed. March 20, 1996 FINNISH AMERICAN WEEKLY 92. vuosikerta Vol. XCII No. 12 50 cents

Nokialle suurtilaus Yhdysvalloista

Nokia on saanut merkittävän matkapuhelinverkon suurtilauksen Yhdysvalloista. Noin 900 miljoonan markan kaupassa on mukana myös PCS-puhelinkeskuksia.

Nokia Telecommunicationsin aiemmat kaksi sopimusta Yhdysvaltoihin ovat sisältäneet vain tukiasemajärjestelmiä.

Uusimman kaupan tilaaja on American Portable Telecom APT, joka on viidenneksi suurin PCS-toimiluvan haltija Yhdysvalloissa. Sen toimilupa-alueella on noin 27.3 miljoonaa asukasta. PCS 1 900 -tekniikka perustuu GSM-tekniikkaan ja se mahdollistaa mm. tätäkin suuremmat puhelumäärät.

Nokia toimittaa APT:ille keskusten lisäksi tukiasemia ja asennuspalveluita. Laitetoimitukset aloitetaan heti. Uusi verkko on määrä saada käyttöön ensi vuoden alkupuolella.

Kauppa on Nokialle merkittävä myös siksi, että se on yksi sen suurimpia tilauksia tähän mennessä.

APT perustelee Nokian valintaa PVS-verkkonsa kokonaistoimittajaksi sillä, että Nokia on yksi maailman johtavista GSM-toimittajista ja sitoutunut Yhdyvaltojen markkinoihin.

Huomattava läpimurto

Nokia Telecommunications puolestaan pitää sopimusta huomattavana läpimurtona USA:n kilpailuilla markkinoilla. Yhtiön USA:n toimintojen johtaja **Jyrki Salo** sanoo sopimuksen olevan tärkeä myös siksi, että ensi kertaa kaupassa on mukana PCS-keskuksia.

Lisäksi APT on jo saanut asianmukaiset toimiluvat. Toimilupa-alue on Tampa, Houston, Kansas City, Pittsburg, Columbus ja Minneapolis.

Viime vuonna Nokia Telecommunications sopi laitetoimituksista amerikkalaisten Western Wirelessin ja GO Communicationsin kanssa. Edellinen kauppa on runsaat 200 miljoonaa ja jälkimmäisen miltei 900 miljoonaa markkaa. GO Communicationsin kaupan toteutuminen on kuitenkin kiinni siitä, että yhtiö saa asianmukaiset toimiluvat. Salon mukaan sen pitäisi ratketa vielä tässä kuussa.

Salon mukaan Yhdysvaltain PCS-markkinoiden pulmana on ollut lähinnä se, että toimilupien huutokaupat eivät ole edenneet täysin aikataulun mukaan.

Nokia Telecommunications on toimittanut tai toimittaa parhaillaan GSM-tekniikkaa 42 operaattorille 27 maassa. Sillä on alan tuotantoa myös Yhdysvalloissa.

Arts and Letters illalliset New Yorkissa

Finlandia Foundationin New York Metropolitan Chapterin vuotuiset juhlaillalliset pidettiin maaliskuun 8. päivänä Waldorf Astoria hotellin Jade salissa. Kuvassa mukana ollutta nuorempaa polvea J, D. Hixson (vas.) ja Ulla Suokko-Hixson, Mika Pohjola ja Christine Närhi. Englanninkielinen kirjoitus sivulla 10.

Suomen presidentti Martti Ahtisaari:

Kaukomatkat työllisyyden edistämiseksi

Suomen presidentti Martti Ahtisaari sanoo tekevänsä laajoja kaukomatkoja edistääkseen Suomen työllisyyttä.

"Jos voin näin auttaa, että edes nykyiset työpaikat säilyvät, olen tyytyväinen", presidentti sanoi Persianlahden matkansa viimeisenä päivänä torstaina.

Persianlahden matkan kaltaisia vienninedistämisvierailuja Ahtisaari on tehnyt ennenkin, mm. Kaukoitään. Presidentin seuraava markkinointimatka on Kiinaan. Sen jälkeen listalla ovat Intia ja Etelä-Amerikka. Rankan Persianlahden matkan jälkeen presidentti korosti, etteivät kyseiset vienninedistämismatkat mitään lomamatkoja ole.

Presidentti Martti Ahtisaaren otti vastaan Kuwaitin emiiri, sheikki Jabel Al-Ahmad Al Sabah.

"Onneksi aito kiuas odottaa, kun pääsen Suomeen", Ahtisaari sanoi.

Persianlahden vierailukohteissa – Kuwaitissa ja Arabiemiraattien liitossa – Ahtisaari seuroineen sai laajasti huomiota ja vastaanotto oli lämmin.

Ahtisaaren mukaan matkustavien yritysjohtajien mukaan Arabien kiinnostus Suomea kohtaan johtuu siitä, etteivät he halua olla kokonaan riippuvaisia Yhdysvalloista ja Japanista. Esimerkiksi Arabiemiraattien liiton viennistä valtaosa menee Japaniin.

This week in

THE FINNISH-AMERICAN RAIVAAJA pages 8 – 13

- Aili & Austin Flint honored by Finlandia Foundation New York Metro
- New York premiere of two Aki Kaurismäki films at ASF Nordic Festival
- Denver Project 34 conference called 'most successful yet'

NAISTEN JUHLAA

– ja vähän miestenkin

Suomen naiset saivat äänioikeuden 90 vuotta sitten. Taistelun tuoksinassa kehittyi poliittinen kulttuuri, joka vaikjuttaa yhä.

Naisten äänioikeuskomitea toimni Tampereella vuosina 1905–1906

"Päästetään, jos he ovat kauniita", Edward Valpas-Hänninen lohkaisi, kun [Suomen] porvarillisten naisasianaisten lähetystö pyrki "enimmäkseen hienoista herroista" kootun eduskuntakomitean puheille voittoisan äänioikeustaistelun jälkeen. Elettiin vuosisadan alun kiihkeää poliittista murroskautta.

"Hienot herrat" kiusaantuivat työväenliikkeen suuren organisaattorin rahvaanomaisesta huomautuksesta, mutta niin kiusaantuivat usein työläisetkin. Kun ensimmäiset yleiseen ja yhtäläiseen äänioikeuteen perustuvat vaalit lähestyivät, Valpas-Hänninen ilmaisi suureen ääneen epäilyksensä naisten poliittisista kyvyistä ja kypsyydestä.

"Monet naiset tulevat äänestämään virsikirjalla, monet papit äänestävät tuhannella akalla."

Naishistoriankirjoitus on sittemmin pyrkinyt kaunistelemaan tapahtumien kulkua ja unohtamaan valpas-hännisten roolin siinä mullistuksessa, joka toi suomalaisille naisille äänioikeuden. Pysäkille jäivät kaikki muut eurooppalaiset naiset, myös Englannin militantit suffragetit. Ihan maailmanennätykseen ei yletty, koska toinen periferia, pikkuinen Uusi-Seelanti oli ehtinyt edelle. Siellä naiset saivat äänioikeuden 1893, Suomessa 1906.

Uudempi naistutkimus antaa mielellään ymmärtää, että naisten äänioikeus oli tulosta naisten omasta määrätietoisesta taistelusta. Kaunis ajatus, muttei valitettavasti ihan totta.

Äänioikeustaisteluun osallistuivat miehet siinä missä naisetkin. Syykin oli aivan selvä; valtaosa Suomen miehistä oli täsmälleen samassa jamassa kuin naiset. Heillä ei ollut valtiollista vaikutusvaltaa. Sitä piti hallussaan kapea, varakas yläluokka.

Historiantutkija **Irma Sulkunen** jakaa diplomaattisesti kunnian naisten äänioikeudesta molemmille sukupuolille.

"Varmasti olen henkeen ja vereen naisten puolella, mutta vääriin arvioihin ei menneisyyttä pidä perustaa."

Vuosisadanvaihteen suomalaisnainen ei todellakaan ollut huomannut, kuinka täydellisesti mies häntä sorti. Naisten pieni eliitti toki imi kansainvälisiä vaikutteita ja propagoi naisten oikeuksia, mutta laajat joukot elivät hurskaassa horroksessa. He olivat paljon kiinnostuneempia raittiusaatteesta kuin valtiollisesta asemastaan. Juoppo mies oli riesa, josta ei äänestämällä päässyt eroon.

Vaikkeivät naisten ja miesten suhteet olleet Suomessa lainkaan niin kärjistyneitä kuin militantin suffragetismin pesämaissa, naiset joutuivat puolustautumaan monia ennakkoluuloja vastaan havitellessaan yhteiskunnallista valtaa.

Porvarillisen naisasialiitto Unionin ensimmäinen puheenjohtaja **Lucina Hagman** sai tavan takaa selittää, ettei naisten "naisellisuus" mitenkään kärsi valtiollisesta äänioikeudesta.

Niin hehkuvasti kuin porvarillinen naisliike naisten osallistumista puolustikin, se puolusti tosiasiassa vain omaa etuaan. Se halusi äänioikeuden varakkaille, itsenäisille, valistuneille yläluokan naisille, ei suinkaan piioille ja tehtaantytöille.

Rajattua äänioikeutta puolusti viimeiseen saakka esimerkiksi **Aleksandra Gripenberg,** joka kuului naisliikkeen uranuurtajiin. Muut lipsuivat kannattamaan yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta, kun valtava radikalisoitumisen aalto pakotti heidät siihen.

Valistuneet porvarisnaiset pyrkivät aluksi ohjailemaan työläisnaisia "oikeaan suuntaan", mutta hyvin pian järjestäytyvän työväenliikkeen organisaattorit ja teoreetikot ilmaisivat työläisnaiset luokkataistelubarrikadeille.

Selvän pesäeron porvarillisiin naisiin teki **Hilja Pärssinen,** alkuaikojen sosialistinen naisteoreetikko.

"Heille (yläluokan naisille) onkin äänioikeuskysymys 'naisasia', jolla tahtovat saman luokan naiset tehdä täysin tasa-arvoiseksi saman luokan miesten rinnalla, mutta meille se on työväenkysymys, jolla tahdomme nostaa sorretut taloudellisesti korkeammalle. Erotus heidän ja meidän pyrkimystemme välillä ei ole siis muodollinen vaan

jatkuu seuraavalla sivulla

Exchange rate

March 15, 1996
1 Finnish mark = US $ .2163
1 US $ = 4.6235 FIM
Foreign exchange, New York prices. Rates for trades of $1 million minimum.

RAIVAAJA
ISSN 1059-4779
(THE PIONEER) – Established 1905
(UPS 454-580)
Second class postage paid in Fitchburg, MA

Published weekly except the last week of July, the first week of August and the last week in December by Raivaaja Publishing Co., 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
POSTMASTER: Send address changes to Raivaaja, P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600.

EDITOR Marita Cauthen
BUSINESS MANAGER Jonathan Ratila

RAIVAAJA PUBLISHING COMPANY
Incorporated 1905

Mailing address: P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600
Office and Bookstore: 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Hours: Weekdays 8:30 a.m. to 4 p.m.

TELEPHONE (508) 343-3822
FAX 508-343-8147

Subscription rates:
USA: 12 mo. - $23.00; 6 mo. - $15.00; 3 mo. - $11.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - $28.00; 6 mo. - $20.00

Advertising rates available upon request!

Advertising deadline is the Friday before the Wednesday the ad is to appear. Raivaaja Publishing Co. assumes no financial responsibility for typographical errors or omissions in advertisements. It will reprint wihout charge that part of the advertisement which is incorrect. Claims must be made within one week of Publication. Credit is made only for the first insertion.

Nimipäivät

Maaliskuun 20 p., Aki, Joakim, Kim, Jaakkima
Maaliskuun 21 p., Pentti
Maaliskuun 22 p., Vihtori
Maaliskuun 23 p., Akseli
Maaliskuun 24 p., Kaapo, Gabriel, Kaapro, Kaappo
Maaliskuun 25 p., Aija
Maaliskuun 26 p., Manu, Immanuel, Manne, Immo
Maaliskuun 27 p., Sauli, Saul
Maaliskuun 28 p., Sauli, Saul
Maaliskuun 29 p., Joonas, Jouni, Joni, Joona, Jonne, Jonni
Maaliskuun 30 p., Usko
Maaliskuun 31 p., Irma, Irmeli
Huhtikuun 1 p., Raita, Pulmu
Huhtikuun 2 p., Pellervo
Huhtikuun 3 p., Sampo

Lahjoituksia Raivaajalle

TUKEMISRAHASTO 1996: $3,601.44

Hilma Mäyräsen muistolle
Wanda, Joann, Martin, Eric,
Hiedi, Jessica & Courtney Mäyränen $50.00

Iria Moision muistolle
Taimi Oikkola, Fitchburg, MA $10.00

Tätinsä **Ingrid Niemen** muistolle
Paul(i) ja Norma Niemi, Fitchburg, MA $20.00

Haldis (Rajaniemi) Rustarin muistolle
Autulan perhe, Westminster, MA $20.00

Marie (Lampi) Phalenin muistolle
Autulan perhe, Westminster, MA $20.00

Eric Ahdin muistolle
Hiihdon ystävät $20.00

Otto ja Martha Jokisen muistolle
Ellen M. Niemi, Fayetteville, PA
Nelson & Allie Borey, Westminster, MA
Albert Jokinen, Fitchburg, MA $50.00

Kiitos lahjoittajille!

NAISTEN . . .
jatkoa edellissivulta

oleellinen."

Pärssinen itse oli pohjalainen papintytär ja kansakoulunopettaja, joka Viipurissa joutui tekemisiin työväestön kanssa ja sitä tietä mukaan nousevaan työväenliikkeeseen. Hän oli kielitaitoinen ja oppinut, erinomainen kansanvillitsijä ja hyvin vihattu porvarillisissa leireissä. Hänhän oli pettänyt oman luokkansa, liittynyt viholliseen.

Vaikka Pärssinen teki suuren työn työläisnaisten organisoimisessa yhteisten lippujen alle, häntä ei sosiaalidemokraattisessa liikkeessäkään koskaan varauksettomasti rakastettu. Hän oli mukana kansalaissodan vallankumoushallituksessa ja pakeni tappion jälkeen miehineen Pietariin. Siellä hänen tuli kuitenkin ikävä kaunista kotiaan, ja pari palasi Suomeen.

Mies sai vain lyhyen tuomion, koska hän vieritti syyn "harharetkistään" vaimolleen. Tämän istuessa vankilassa mies solmi suhteen parin kasvattityttäreen, joten Hilja Pärssisen henkilökohtainen katastrofi oli täydellinen. Hän kuoli rintasyöpään, ja suku kielsi hänet vielä kuoleman jälkeenkin.

Pärssinen eli kuitenkin vahvinta kauttaan, kun suurlakko marraskuussa 1905 puhkesi ja Venäjän keisari joutui valtavan joukkopainostuksen edessä lupaamaan suomalaisille yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden. Lupaus toteutui seuraavana vuonna, ja Suomi siirtyi yhdellä rysäyksellä museosta eurooppalaiseksi avantgardistiksi.

Ensimmäiset uudistuksen jälkeiset vaalit olivat valtava ponnistus varsinkin työväenliikkeelle, joka kädestä pitäen opetti joukkojaan äänestämään. Oppi meni niin hyvin perille, etteivät mökinmuijat ollenkaan tarvinneet virallisten vaalitoimitsijoiden apua.

Sukupuolten välisiin ristiriitoihin ei kiihkeinä vuosina ennätetty paneutua. Yhteiskuntasuhteet kiristyivät sitä vauhtia, ettei naisten ja miesten roolikeskustelulle jäänyt sijaa.

Porvarillisissa naisissa oli halua lähteä vaaleihin omilla, erillisillä listoilla, mutta naispuolueen kannattajat jäivät vähemmistöön. Aktiivinaiset jakautuivat eri puolueisiin ja käyttäytyivät hyvin lojaalisti: puolueen etu meni naisedun yli.

Naisasialiitto Unionin **Cely Mechelin** kehotti kanssasisariaan äänestämään laatua eikä lukumäärää, "jottei vanhoja kokeneita poliitisia johtajia (miehiä) uhrattaisi uusien kokemattomien ainesten (naisten) vuoksi."

Tutkija Sulkunen pitää naisten panosta ensimmäisessä yksikamarisen eduskunnan vaaleissa komeana. Eduskuntaan pääsi 19 naista, yhdeksän sosiaalidemokraattia ja kymmenen porvaria. Vastaaviin lukuihin päästiin vasta 1950-luvulla.

Sulkusen mielestä on kuitenkin yllättävää, mitä tapahtui kun naiset tulivat parlamenttiin.

"Kansalaissotaan asti esimerkiksi työväenliikkeen naiset toimivat jotenkin laajemmalla perspektiivillä, mutta hyvin nopeasti heidän toimintansa alkoi keskittyä kotiasioihin, perheasioihin, lasten asioihin. Eli naiset alkoivat selvästi rajata omaa vaikutusvaltaansa sosiaali- ja perhepolitiikkaan. Silloin sitä toki pidettiin emansipatorisena: naisliikkeen tehtäväksi katsottiin vapauttaa naiset työelämältä kodille."

Kansalaisotaa edeltänyt sukupuolten yhteistyö on kuitenkin jättänyt pysyvät jäljet Suomen poliittiseen kulttuuriin. Se selittää, miksei feminismi oikeastaan koskaan ole saanut kunnon jalansijaa Suomessa. Yhtenäiskulttuuri sai vielä lisäpotkua viime sotien jälkeen, kun suomalaiset naiset ja miehet rinta rinnan raivasivat kylmään korpeen asutustilojaan.

"Kysymys naisen ja miehen identiteetistä, niiden välisestä suhteesta ja mahdollisista ristiriidoista jää aika takaalalle, kun yhdessä rakennetaan pientä maaplänttiä. Ei näitä asioita voi sivuuttaa. Ne ovat iskostuneet meidän kollektiiviseen tajuntaamme". Sulkunen arvioi.

Anneli Sundberg
(HS)

Pohjoismainen elokuva esittäytyy New Yorkissa

Pohjoismainen elokuva on esillä American-Scandinavian Foundationin järjestämällä festivaalilla New York Cityssä huhtikuun 11.–14. päivinä. Elokuvien lisäksi ohjelmassa on symposiumi, jossa käsitellään aikuistumisen teemaa elokuvassa.

Suomesta festivaalilla on edustettuna kaksi elokuvaa, kumpikin **Aki Kaurismäen** ohjaustöitä: *Pidä huivista kiinni, Tatjana* ja *Total Balalaika Show*.

Festivaalien järjestelyihin ovat myös osallistuneet Suomen elokuvasäätiö ja Suomen pääkonsulinvirasto New Yorkissa.

Filmifestivaalin pitopaikkana on Asia Society rakennuksen auditoriumi osoitteessa 725 Park Avenue. Lipputiedusteluihin vastaa Pat Splendor American-Scandinavian Foundationissa 212-879-9779.

Kaurismäen elokuvat näytetään lauantaina, huhtik. 13. päivänä, Tatjana (65 min.) klo 7:26 ill. ja Balalaika (55 min.) välittömästi sen jälkeen

Kirje toimittukselle

Lehdessänne on 21.2. julkaistu Stig Häggblomin kirjoittama kolumni, jossa mm. sanotaan "Suomessakin Los Angelesin pääkonsulin virkaa on pitkään pidetty melko tarpeettomana".

Henkilökohtaisesti en tunne ketään Suomen ulkoasiainministeriössä joka pitäisi Los Angelesin pääkonsulinvirastoa tarpeettomana. Viittaan yleisesti tunnettuihin tosiasioihin Kalifornian keskeisestä asemasta maailmantaloudessa, puhumattakaan siitä, että etelä-Kalifornia nk. trend setterinä vaikuttaa kaikkialla kehittyneessä maailmassa.

Kirjoittaja ei näytä tietävän, että keskusteluja tulostani Los Angelesiin käytiin jo vuoden 1991 lopulla, jolloin presidenttinä toimi Martti Ahtisaaren edeltäjä Mauno Koivisto. Olin kuitenkin siihen aikaan eduskunnan jäsen ja sen ulkoasiainvaliokunnan varapuheenjohtaja, mistä syystä asia konkreettisesti tuli esille vasta vuoden 1995 puolella.

Vapaa Suomen kansalainen saa lausua mielipiteensä kaikista asioista, jopa omasta virantoimituksestaan. Tätä vapautta olen käyttänyt hyväkseni.

Mitä poliittisiin kannanottoihin tulee, erosin keväällä 1995 ruotsalaisesta kansanpuolueesta. En ole liittynyt minkään muun puolueen jäseneksi. En ole myöskään itse pyytänyt EU-parlamenttiehdokuutta itselleni, mutta kun minulta tätä kyseltiin, vastasin myönteisesti.

Siinä tapauksessa, että minua ei valita EU-parlamenttiin, kauteni täällä kuitenkin jää melko lyhyeksi, koska valtion virkamieslain mukaan 65 vuotta täyttävä joutuu eroamaan. Katson kuitenkin, ottaen huomioon tehtäväni laadun, että olen suorittamassa selvitystyötä, joka ehkä on Suomen ulkoasiainhallinnolle hyödyksi.

Parhain terveisin
Jörn Donner
Los Angelesin pääkonsuli

From the moment you plan your trip, until a reservation is made and you return home safe and satisfied, Finnair wants your trip to be all you want it to be.

On your way to Helsinki,

That's why our reservationists are quick and knowledgeable, our airport staff specially selected and trained, and our onboard service award-winning.

enjoy the highest

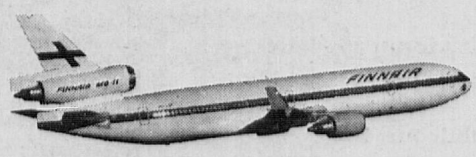
It's also why our aircraft are comfortable and meticulously maintained and we offer the best schedules to Helsinki. Plus a wide range of convenient connections throughout Finland.

standard of service.

If business takes you (or your cargo) to Scandinavia, Russia, Ukraine, or the Baltics, fly Finnair through Helsinki, the gateway to the new Northern Europe. For reservations, call your travel agent or Finnair.

1-800-950-5000.

FINNAIR
Uncommon Concern For The Individual

FINNAIR NONSTOP SERVICE TO HELSINKI

EASTBOUND

NEW YORK – HELSINKI

Days	Depart JFK	Arrive HEL
Daily	5:55 pm	8:50 am*
Tue (6/1-9/24)	8:30 pm	11:25 am*
Sat (6/1-9/10)	8:30 pm	11:25 am*

SAN FRANCISCO – HELSINKI

Days	Depart SFO	Arrive HEL
Mon, Thu	12:15 pm	8:25 am*
Sat	5:10 pm	1:20 pm*

**Next day. Schedule effective Mar. 31, 1996 - Oct. 26, 1996. Subject to change without notice. Other connections are available.*

Kuolleita

Paul F. Saagpakk

KURESSAARE, Eesti – Paul F. Saagpakk, 86, suomalaisuuden ystävä ja University of Massachusettsin (Amherst) pitkäaikainen professori, kuoli helmik. 23, 1996 kotonaan Kuressaarella.

Hän oli valmistunut Tartun yliopistosta 1932, minkä jälkeen hän sai British Councilin stipendin Southampton University Collegessa opiskelua varten. 1966 hän sai englantilaisen kirjallisuuden tohtorin arvon Columbia Univeristystä.

Ennen toista maailmansotaa Saagpakk oli toiminut opettajana sekä lyseossa että Tallinnan englanninkielisessä collegessa. Hän joutui natsien keskitysleirille, onnistuen pakenemaan Suomeen 1943 ja vuotta myöhemmin Ruotsiin. Yhdysvaltoihin hän saapui 1946 ja sai kansalaisuuden 1949.

Edesmennyt opetti Rutgers Univeristyssa, Newark State Teachers Collegessa ja Upsala Collegessa (kaikki New Jerseyssä) ennen UMass:aan tuloaan. Elakkeelle professori Saagfpakk jäi 1981.

Saagpakkin merkittävin työ, minkä valmistumiseen kului 30 vuotta, oli "Estonian-English Dictionary", minkä Yale University julkaisi 1982.

Vuosina 1970–71 Saagpakk teki tutkimustyötä Helsingin yliopistossa Fulbright stipendin turvin.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen edesmennyt teki useita matkoja synnyinmaahansa ja muutti sinne 1995.

Muistotilaisuus pidetään huhtikuussa UMass:ssa.

Onni I. Järvi

PHILLIPSTON, MA – Onni I. Järvi, 87, 205 Lincoln Road, kuoli maalisk. 13, 1996 Gardner Manor hoitokodissa lyhyen sairauden murtamana. Hänen puolisonsa Ida (Jatkalan) Järvi kuoli 1992.

Hän oli syntynyt lokak. 1, 1908 Gardnerissa Frans ja Sundri (Hakala) Järven poikana ja oli asunut Phillipstonissa vuodesta 1917.

Järvi oli ansainnut elantonsa maanviljelijänä monien vuosien ajan pitäen huolta Lincoln Roadilla sijaitsevasta Bigelow Place perhefarmista. Useita vuosia sitten hän oli opiskellut sepän ammattiin. Hän oli työskennellyt osa-aikaisesti kotikaupunkinsa kuorma-autokuskija ja lumen auraajana. Viimeksi hän oli työskennellyt hiekanpuhaltajana Starrett Co.:ssa Athol:ssa.

Kaipaamaan jäi viisi sisaruksen poikaa, John York, Norway, ME, Edwin Deveau, Ashburnham, David Yatkola, Plum Island, Paul Jatkala, Ashburnham ja John Jatkala, So. Yarmouth; neljä sisaruksen tytärtä, Pauline Adams, Norway, ME, Helen Porter, Ithaca, NY, Phyllis Hale, Gardner ja Barbara Jatkala, Jaffrey, NH.

Hautaustoimnisto Smith, 69 Vernon St., Gardner, huolehti tiloissaan pidetyistä hautajaisista. Gardnerin Mission Street Congregational kirkon pastori tri R. Gary Heikkilä toimitti siunaamisen. Hautaaminen Wildwood hautausmaahan Gardnerissa.

Vainajaa voi muistaa lahjoituksella Activity Fund rahastolle, c/o Gardner Manor Nursing Home, 155 Green Street, Gardner, MA 01440.

Irene Barthel

GARDNER, MA – Irene (Elola) Barthel, 84, 60 Ridgewood Lane, kuoli maalisk. 14, 1996 kotonaan. Hän oli syyskuussa kuolleen Charles Barthelin leski.

Hän oli syntynyt elok. 30, 1911 Gardnerissa William ja Katherine (Hakala) Elolan tyttärenä ja oli asunut siellä suurimman osan elämästään.

Kaipaamaan jäi kaksi sisaruksen poikaa, Albert Elola, Winchendon ja Francis Elola, Gardner; ja kolme sisaruksen tytärtä, Alice Järvenpää, Westminster, Kathleen Maillet, Winchendon ja Elaine Thomas, Orange.

Hautaustoimisto Smith, 69 Vernon St., huolehti hiljaisuudessa toimitetusta hautaamisesta. Hautaaminen Green Bower hautausmaahan.

Walter Wanhatalo

STOW, MA – Walter W. Wanhatalo, 84, kuoli maalisk. 14, 1996 Evansvillessä, Indianassa. Hänen puolisonsa Anna (Autio) Wanhatalo kuoli 1933.

Hän oli syntynyt Suomessa John ja Greta (Juhola) Wanhatalon poikana ja oli asunut monia vuosia Stowissa. Elantonsa hän oli ansainnut kirvesmiehenä.

Kaipaamaan käi poika David R. Wanhatalo, Evansville; sisko Ventla saari, Lantana, FL; neljä lapsenlasta, Lisa Cooper sekä David, John ja Michael Wanhatalo.

Hautaaminen Glenwood hautausmaahan Maynardissa.

Carin St. Onge

FITCHBURG, MA – Carin E. (Waaramaa) St. Onge, 35, kuoli maalisk. 2, 1996 Highlands Care Center'ssä pitkän sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt toukok. 29, 1960 Goldsboro, NC:ssa Richard L. ja Sandra (Martin) Waaramaan tyttärenä ja oli asunut monia vuosia Fitchburgissa. Fitchburg High Schoolista hän pääsi 1978.

Ennen sairastumistaan edesmennyt oli hoitanut lapsia kotonaan.

Kaipaamaan jäi vanhempien lisäksi puoliso Geoffrey R. St. Onge; poika Daniel St. Onge; tytär Michelle St. Onge; veli Mark Waaramaa, kaikki Fitchburgissa; neljä siskoa, Lynda Stacy, New Ipswich, NH, Lisa LeMieur, Ashburnham sekä Cara Wormell ja Ingrid Waaramaa, kumpikin Fitchburg; isoisä Robert Martin, Fitchburg; sekä sisarusten lapsia.

Hautaaminen Forest Hill hautausmaahan.

Ahtisaaret Porvoon 650-vuotisjuhlilla

Suomen toiseksi vanhin kaupunki, 21,000 asukkaan Porvoo juhlii 650-vuotista kaupunkihistoriaansa lauantaina maaliskuun 23. järjestettävässä pääjuhlassa.

Tasavallan presidentti **Martti Ahtisaari** ja rouva **Eeva Ahtisaari** ovat juhlavieraina. Juhlapuheen pitää Euroopan unionin oikeusasiamies **Jacob Söderman.**

Homoliitoista kiistellään Suomessa adressein

Kristillisen liiton entinen puheenjohtaja kansanedustaja Toimi Kankaanniemi on yhdessä Via Dolorosa -yhdistyksen paimenen Lauri Jakkilan kanssa aloittanut adressikeräyksen mahdollista homojen ja lesbojen parisuhteiden virallistamista vastaan. Alullepanijoiden mukaan koossa on jo useita tuhansia allekirjoituksia.

Adressi oli tarkoitus luovuttaa oikeusministeri Kari Hämäläiselle (kok) 12 maaliskuuta.

Suomen oikeusministeri on aikaisemmin ilmoittanut, ettei hänen ministeriönsä valmistele asiasta lakiesitystä ellei yli puolet kansanedustajista allekirjoita aloitetta, jossa vaaditaan lakia. Kyselyjen perusteella sekä hallituksen että eduskunnan selvä enemmistö puoltaa lakia.

Yli 180 tieteen ja taiteen edustajaa julkaisi äskettäin parisuhteiden virallistamista puoltavan adressin.

MOORCROFT HAUTAUSTOIMISTO
31 Myrtle Ave., Fitchburg, MA
Puh. 508-343-7137
Ystävällinen palvelu
PYSÄKÖINTITILAT
Richard C. Moorcroft
Stephen R. Moorcroft

Smith Funeral Home, Inc.
Elden E. Bjurling
Douglas Stone
Directors
69 Vernon St., Gardner, MA
Tel. 508-632-0377

TILLINGHAST – Hautaustoimisto
Danielson, Conn. Tel. 203-774-3284
Central Village, Conn. Tel. 203-564-2147

MUISTA testamentissasi RAIVAAJAA!
Siten turvaat suomalaisten perinteiden jatkuvuuden.

NORDGREN
HAUTAUSTOIMISTO
300 Lincoln Street, Worcester, Mass.
Puhelin 852-2161
ARTHUR A. NORDGREN

Robert H. Auchmoody Funeral Homes, Inc.
Poughkeepsie, NY 452-1680
Hopewell Junction, NY 221-9234
Fishkill, NY 896-6166

Newton-Bartlett HAUTAUSTOIMISTO
Tel. 603-863-2113
42 Main St., Newport, NH

Bosk Funeral Home
85 Blossom Street
Fitchburg, MA 01420
(508) 342-3635

Ashburnham Memorial Chapel
33 R. Main Street
Ashburnham, MA
(508) 827-5700

John A. Bosk, Sr. Donald G. Dufault
John A. Bosk, Jr. Ina A. Davidson
Registered Directors

MEMBERS OF LOCAL AND INTERNATIONAL ASSOCIATIONS TO SERVE YOU WORLD WIDE.
LOCAL MEMBER CREMATION ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
PRE-PLANNING AVAILABLE TO SUIT EVERY NEED FUNDED THROUGH:
• BANK TRUSTS • INSURANCE
• ASSOCIATION CANADO-AMERICAINE • ACA INSURANCE
AT-NEED SERVICES - CHURCH - CHAPEL - CEMETERY - RESIDENCE
SERVING ALL FAITHS

EDW. C. HALVORSEN, INC.
FUNERAL DIRECTORS
5310 Eighth Avenue, Brooklyn, N.Y. 11220
In continuous service to the community since 1849

SAWYER-MILLER FUNERAL HOMES

129 ELM ST., FITCHBURG
Howard J. Miller, Director
Phone All Branches 345-6778

Marmorisia ja graniittisia hautakiviä
BOLSTER
Monumental Works
JOHN A. PRATT, omistaja
Route 26, Oxford, Maine
Puh. 207-743-2673

May Funeral Service
HAUTAUSTOIMISTO
RUSSELL W. MAY
Palvelusta Norwoodille ja ympäristölle
85 Nichols St., Norwood, MA
Puhelin: 762-1509

Kirkollisuutisia

Fitchburg, MA

Bethel-seurakunta

Suomenkielinen radiohartaus HYVÄT UUTISET lähetetään joka sunnuntaiaamu asemalta WEIM am 1280, Fitchburg, klo 8:45.

Yleiset kokoukset huhtikuun 7. ja 21. päivinä Elm St. Lähetyskirkossa klo 2 ip.

Rukouskokoukset jatkuvat entiseen tapaan kodeissa.

Kutsumme teitä mukaamme myös kotirukouskokouksiin.

Tiedusteluja seurakunnan toiminnasta voi tehdä 343-9659.

Elm St.
Lähetysseurakunta

Jumalanpalvelus sunnuntaina klo 9:30 aamulla. Pastori John Buczynski saarnaa. Pikkulapsille järjestetty hoito jumalanpalveluksen ajaksi.

Kellokuoro kokoontuu maanantai-iltaisin klo 7:00.

Kirkkokuoro harjoittelee tiistai-iltaisin klo 6:45.

Hartaustilaisuus keskiviikkoisin klo 2:00 iltapäiväilä.

Tämän illan miesten klubin kokouksessa klo 7:30 Fitchburgin poliisi Otis Magnum puhuu poliisiryhmän kanssa Venäjälle tekemästään matkasta. Kaikki tervetulleita.

Messiah Lutheran
seurakunta

Keskiviikkona, maalisk. 20. p:nä klo 6:30 ill. aikuisten kuoroharjoitus. Klo 7:30 pääsiäisajan iltahartaus.

Lauantaina, maalisk. 23. p:nä klo 8:30 aam.–12.00 kirkon kevätsiivous. Anna aikaasi pari tuntia! Klo 9:00 katekismusluokka. Klo 9:00 miesten kuoro. Klo 5:00 ill. *Corned Beef'n Cabbage* illallinen.

Sunnuntaina, maalisk. 24. klo 9:15 aam. pyhäkoululaisten, aikuisten ja *high school*-luokkalaisten raamattutunnit. Klo 10:30 englanninkielinen ehtoollis-jumalanpalvelus.

New Ipswich, NH

Apostolic Lutheran kirkon, 117 Goen Road, pääsiäisviikon hartaustilaisuudet pidetään seuraavina aikoina:

Palmusunnuntaina, maalisk. 31. p:nä klo 10:30 aam., 2:30 ip. ja klo 6:00 ill.; tiistai-iltana, huhtik. 2. p:nä klo 7:00; keskiviikkoiltana, huhtik. 3. p:nä klo 7:00 ill., torstai-iltana, huhtik. 4. p:nä klo 7:00 ill.; pitkänäperjantaina, huhtik. 5. p:nä klo 2:00 ip. ja 7:00 ill. sekä pääsiäissunnuntaina klo 10:30 aam., 2:30 ip. ja 6:00 ill.

Ateriat tarjoillaan palmusunnuntaina ja pääsiäisenä. Kaikki tervetulleita!

Elektra Minkkinen suunnittelee musiikkileikkiryhmää

Musiikki tahdittamaan leikkimistä

Longy School of Music korkeakoulussa Cambridgessä (MA) *Masters* -tutkintoa parhaillaan suorittava Elektra Minkkinen on perustamassa musiikkileikkiryhmää lähellä sijaitsevaan Arlingtonin kotiinsa.

Sveitsiläistä Dalcroze Eurhythmics musiikkiopetusta opiskelevalla Minkkisellä on takanaan monivuotinen kokemus musiikkileikkikoulun pitämisestä Espoossa Suomessa.

Ajatus suomenkielisen musiikkileikkiryhmän kokoamisesta kypsyi Minkkisen huomattua, miten monia suomalaisia lapsiperheitä suur-Bostonin alueelta löytyy. Musiikin ja leikin lisäksi ryhmä olisi erinomainen heidän lastensa suomalaisen identiteetin vahvistamisen kannalta.

"Suunnitelmissani on saada kokoon suomenkieliset ryhmät torstaiaamuksi ja lauantai-iltapäiväksi", Minkkinen selittää. Hän lisää, että hänellä ei ole mielessään sosiaalisen vaan koulutoimintaan keskittyvän ryhmän perustaminen.

Elektra Minkkinen Longy School of Musicin edustalla vuoden 1994 heinäkuussa, jolloin hän päätti, että koulusta tulee hänenkin opinahjo.

Mukana oleva perheryhmä voisi koostua 1–2 lapsesta, jotka ovat 2–5-vuotiaita iältään, ja yhdestä aikuisesta. Mukana voi myös olla vauva, joka ei vielä kykene karkaamaan.

"Perheryhmä on koostumukseltaan hankalin mahdollinen, mutta sopii hyvin vastaalkajille", Minkkinen toteaa. Kaikki ovat mukana leikeissä, sen sijaan, että aikuiset seurustelivat erikseen kahvikupposen ääressä.

"Musiikin kokeminen on ilon ja mielihyvän lähteenä", hän lisää.

Minkkinen toivoo saavansa ryhmän tai ryhmät koolle ennen kuun loppua, jolloin kevätlukukauden aikana ehdittäisiin pitämään kymmenen oppituntia.

Musiikkileikkiryhmän ohjelmassa on laulamista, soittamista (rytmikapuloiden ja maracasien oikea käsittely; koordinaatio ja soittimien kunnioitus), tanssi, motoriikka, kuuntelutaitojen kehittäminen ja sosiaalistaminen (opitaan odottamaan vuoroa, luodaan kontaktit ja vahvistetaan omanarvontunnetta).

Minkkinen asuu omakotitalossa Arlington Heightsissa, ja hänellä on käytössään talon tilava kellari. Sieltä löytyy kannel, flyygeli, kitara, mankka, käsinukkeja ja muuta rekvisiittaa.

Ryhmästä kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteys puhelimitse 617-641-1039.

Vieraillessaan Yhdysvalloissa vuoden 1994 kesällä Eijasta vuosia sitten Elektraksi muuttunut Minkkinen päätti tulla tänne jatkamaan opintojaan. Ja samalla myös jatkamaan koulutoimintaa tällä mantereella.

Osallistuessaan Etelä-Koreassa pidettyyn kansainväliseen musiikinopettajien kongressiin Minkkinen tutustui sikiötutkimuksiin, joissa mikrofonin avulla on kuunneltu, mitä ääniä kohtuun veden lävitse kuuluu. Sydänäänten rummutuksen ja vanhempien äänten lisäksi kuuluvat selvästi musiikin perusmuodot.

Etelä-Koreasta palattuaan Minkkinen perusti oman koulunsa, ja meni myös Sibelius-Akatemian musiikkiterapiakursseille ja sai tehtäväkseen odottavien äitien musiikkivalmennuksen kehittämisen.

Kuusamon Suomen mestarit

Kuusamon kunnan vapaa-aikatoimi palkitsi tammikuun lopulla pytyin menestyneitä urheilijoita. Palkinnon sai 19 urheilijaa, jotka saavuttivat yhteensä 32 SM-mitalia Kuusamolle viime vuonna.

Pystin saannin perusteena on yltäminen SM-mitaleille lajissa, joka on joko olympia- tai MM-laji. Ikäraja on vedetty 15-vuotiaista yleiseen sarjaan.

Palkittujen joukossa oli lumilautailussa ansioitunut **Anna Sirola**. Onnittelijoihin yhtyy myös Fitchburgissa (MA) asuva isoäidin veli Erkki Monto.

Fitchburg, MA

Suomalainen Kultaisen Iän Kerho aloittaa kevätkauden kokouksensa tiistaina, huhtikuun 2. päivänä klo 2:00 iltapäivällä Elm St. Lähetyskirkon seurakuntasalissa, 264 Elm Street. Kaikki tervetulleita!

FENNO
SAUNA HEATERS
Sähkökiukaat - seinä- ja lattiamalleja
Puulämmitteiset kiukaat
Saunatarvikkeita
Saatavana seuraavalta jälleenmyyjältä:
Veikko Honkala
76 Pine Rd.
Ashby, MA 01431
508-386-7040

Tanssit
Saiman Puistossa
Lauantaina
maalisk. 23. p:nä
klo 8 – 12 yöllä
Dori Wells Duo
soittaa
Kaikki tervetulleita!
Finnish American Club of Saima

Järjestämme matkoja
Floridaan ja
Suomeen ja
minne tahansa maailmassa
Puhumme suomea
GIT MATKATOIMISTO
69 Main St. Leominster
Puh. 537-4536

Kaikenlaisia vakuutuksia . . . . Puhutaan Suomea
NIEMI INSURANCE AGENCY, INC.
135 Main Street, P.O. Box 449 Westminster, MA
Välitetään myös kiinteistöjä Puhelin 874-2921

CHOICE INSURANCE AGENCY, INC.
Täydellinen vakuutuspalvelu
KIINTEISTÖ – IRTAIMISTO
KODINOMISTAJIEN
AUTO – PALO – HENKIVAKUUTUKSIA
376 Summer St.
Fitchburg, MA
Tel. 508-343-4853
Eino E. Niinimäki
SUOMEA PUHUVIA VIRKAILIJOITA

HUHTALA OIL CO.
198 PATRIOTS ROAD, EAST TEMPLETON
• Our own service department to our customers
• New customers always welcome
• Our third generation
CALL 632-1221
Our service area is from North Rutland to Orange

Amerikan Suomalainen Lepokoti

1800 South Drive
Lake Worth, Florida

Lepokodin reipas ystäväjoukko onnistui taas saamaan suuren ostajamäärän liikkeelle viime lauantaina maaliskuun 9. p:nä. Parhaat kiitokset Teille kaikille.

Tällä kuluneella viikolla huomioitiin meidän uskollista Helping Hands -ryhmää sekä johtokuntaa pienellä lounaskutsulla. Tämä keväinen kiitoslounas on jo vuosia ollut traditiona kodissamme. Lämmin kiitoksemme ohjelman suorittajille tässä lounashetkessä.

Saimme surusanoman: Hanna Helin kuoli kodissamme maaliskuun 6. p:nä melkein 99 vuoden ikäisenä. Hanna ehti asua kodissamme 11 vuotta. Pastori Timo Puustelli Kotikirkosta piti muistopuheen. Dueton esittivät Carolina Karessa ja Leena Palonen, säestäjänä Keijo Palonen. Myös Irja ja Olli Pyykkö lauloivat ja Pertti Varjo juonsi tilaisuuden. Lämmin kiitos Teille jokaiselle!

Perjantaina pidettiin kevään muotinäytös. Kuten arvata saattaa, hilpeitä asuja oli taas esillä ja mannekiinit tietysti omasta takaa.

Kiitos Frans Bertellille sekä Pentti Kuuselalle videokasettilahjoistanne kodillemme.

Lepokotiterveisin
Elina Kuronen

Finnish-American Club

6016 Delaware Ave.
New Port Richey, FL 34653

Maalisk. 27. Lumilintujen piknikki Anderson Park Shelter 4:ssä klo 12 päivällä. Muitten kanssa jaettava ruokalaji, virvokejuomaa saa paikan päältä.

Huhtik. 3. jäsenkokous ja *pot luck* klo 3:00 ip.

Huhtik. 13. käälikääry-päivällinen, ohjelma ja tanssit klo 6:00 ill. Liput $5.00.

Huhtik. 24. risteily. Lisää myöhemmin.

Toukok. 1. jäsenkokous ja *pot luck* klo 3:00 ip.

Toukok. 4. Vappu *pot luck* päivällinen, ohjelma ja tanssit.

Toukok. 12. Äitienpäivän päivällinen klo 1 ip. Liput $6.00.

Lipputilaukset numeroista 849-6349, 848-0622 ja 942-3916.

Bingo tiistai-iltaisin klo 6.

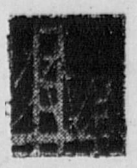
Penni-Bingo torstai-iltaisin klo 6–8:30.

Suomalainen kuoro torstaisin klo 12:30–1:30 ip.

Skandinaaviset tanssijat torstaisin klo 10–12 aam.

Käsityöpäivät ensimmäisenä ja kolmantena torstaina klo 10–12 aam.

Kalifornian kuulumisia

AINI TOSSAVAINEN
BERKELEY, CA

Kevät tulee pikkuhiljaa sateisen talven jälkeen. Tänään on ihana, aurinkoinen päivä. Pääsee märkä maa kuivumaan. On satanut niin, että vesisäiliöt vuotavat yli. Tuli Alaskan myrskyn mukana lunta tännekin kukkuloille, ja satoi rakeita kukkiviin puihin ja liljoihin. Olen kiitollinen, kun täällä on paljon lämpimämpi ilmasto kuin pohjoisessa.

Kyllä me lapsena Suomessa odotimme pääsiäistä. Sehän oli kuin silta kevääseen. Kahlasimme siskoni kanssa vainiolle märässä lumessa hakemaan pajunkissoja maljakkoon. Ne olivat meidän ensi kukat. Suomessa ne olivat kauniita puhtaan valkoisia, eivät harmaita, niinkuin täällä.

Mämmiä en laita, mutta munia värjäämme kyllä. Lapsenlapset saavat myös etsiä karamelleja, niitä munii täällä jänis piiloon. Kokkoja ei myös tehdä eikä polteta, niinkuin aina Suomesa. Olikin lapsilla aina koulun jälkeen kiinnostavaa työtä kerätä kokkohavuja.

Suomenkielinen pääsiäiskirkko on kuten ennenkin Lutheran Church of the Cross kirkossa. Siellä on nyt myös pyhäkoulu lapsille.

Tänne Berkeleyn, Live Oak puistoon ovat paikalliset veljeysseuralaiset laittaneet muistomerkin ja istuttaneet puun silloin, kun oli suomalaisten Delawareen tulosta kulunut 300 vuotta. Puu kuoli nyt ja veljeysseuralaiset lähettivät sinne punapuun tilalle.

Siellä puistossa pidetään piknikki huhtikuun 13 päivänä, lauantaina klo 12–4 ip. Voitte tuoda omat voileivät, mutta sinne laitetaan *hot dogs* ja jotain muutakin. Ehkä myös hiukan ohjelmaa? Kaikki tervetulleita! Ilmat ovat jo silloin lämpimiä.

Toukokuun toinen sunnuntai, 12., on äitienpäivä-aamiainen koko aamupäivän veljeysseuran kahvilassa. Miehet laittavat sinne aina hyvän aamiaisen. Voitte tuoda koko perheen. Äideille se on ilmainen, miehiltä ja lapsilta pieni maksu. Lapsettomat ovat myös tervetulleita!

San Francisco Brass kuoro esiintyy Fahassa, Sonomassa, lauantaina, huhtikuun 20 p. klo 4:00 iltapäivällä.

Toukokuuun 4. päivä on tangokuningatar Suomesta, konsertti ja tanssit Fahassa, Se on myös lauantai, ja suomalaiset pitävät tangon tanssimisesta. Sitten siellä Fahassa on kaksipäiväiset juhannusjuhlat kesäkuun 22 ja 23 päivä. Sinne tulee silloin paljon nuoriakin lapsineen uimaan ja juhlimaan.

Heinäkuussa ei ole veljeysseuran ja hiihtomajan kokouksia. Kesän aikana tulee Atlantan Olympialaiset, ja sitten vielä FinnFest, Marquette, Michiganissa, elokuun 7–11. ja veljeysseurojen Grand Lodge kokous on Astoriassa, elokuun 15–18 päivä. Sinne kerääntyvät eri veljeysseurojen edustajat keskustelemaan yhteisistä asioista ja tapaamaan toisiaan.

Oikein Hyvää Pääsiäistä kaikille!

Suomi Collegesta baccalaureate oppilaitos

HANCOCK, MI – Suomi College sai virallisen luvan laajentaa opetusohjelmaansa, alkaen syyskuussa 1996, B.A. (*Bachelor of Arts*) baccalaureate yliopiston arvon tasoiseksi: tiede-, kauppa-alan- ja teollisuustaiteen (design) opinnoissa ja työssä.

B.A. arvon, mikä tavallisesti vaatii neljän vuoden urakan, kandidaatti voi suorittaa Suomi Collegessa lukemalla kolmen kalenterivuoden kuluessa yhdeksän lukukausierän vaatimusten tyydyttämiseksi. Tiivistetty ohjelma on taloudellisesti edullista opiskelijalle ja yliopistolle.

Rehtori Robert Ubbelohde tiedotti, että North Central Association of Schools and Colleges (NCASC) on uudistanut hyväksymisen entiselle junior collegen A.A. (*Associate in Arts*) tason arvoille ja samalla hyväksynyt laajennuksen uudelle B.A. arvon myönnölle. Virallinen lupa oikeuttaa toiminnan ja kannatuksen. Tämä on suuri laajennusaskel Suomi Collegen vietäessä sadannetta toimintavuottaan.

Ubbelohde iloiten kertoi, että tätä laajennusta on hartaasti odotettu vähintään viisikymmentä vuotta. Vuonna 1948 silloinen rehtori tri Viljo K. Nikander (perustajan tri J.K. Nikanderin poika) kirjoitti toivomuksensa, että B.A. ohjelma aloitettaisiin Suomi Collegen tulevaisuuden turvaamiseksi.Viisikymmenvuotinen unelma on täyttymäisillään.

Suomi Collegen B.A. opetusohjelma saa tehokasta evästystä Suomesta. Kuopion taideakatemia, Helsingin yliopiston taide- ja teollisuusosasto ja Design Forum Suomesta sekä Marquettesta Michiganista Northern Economic Initiation Corporation ovat tarjonneet neuvoja ja yhteistyön jatkumista.

Kuopiolaiset olivat juuri helmikuussa Hancockissa neuvontamatkalla, heidän johdossaan rehtori Eija Vähälä. Kuopion akatemia on yli sadan vuoden vanha etunenän laitos alallaan teollisuustaiteen luomisessa. Useita vaihtovierailuja on jo tehty oppilaitten ja opettajien välillä molempiin suuntiin.

Rehtori Ubbelohde totesi, että suomalaisten maailmankuulua voittaneet saavutukset kulttuuritaiteen, välittämisen ja teollisuustaiteen (design) huipulle tullaan soveltamaan Suomi Collegen opetukseen ja toimintaan. Tämä on Suomi Collegelle erikoista.

Tarkoitus on valmistaa graduaatteja, joille tarjoutuu työmahdollisuuksia, tuotannon kelpoisuus ja kyky perustaa kaupallisia uusia mahdollisuuksia Amerikassa.

"Me toivomme,", jatkoi Ubbelohde, "että Suomi Collegen laajennettu opetusohjelma tarjoaa taloudellisia etuja juuri pohjois-Michiganin alueella. Täällä tunnetaan suomalaisuus. Täällä on työttömyyttä, johon tarvitaan uusia mahdollisuuksia. Suomen moderni taide, sen opetus ja teollisuus on tuore tuote. Moderni telekommunikaatio käynnistää yhteydenpidon."

Uppelohde vielä toivoo, että tulevan neljän vuoden kuluessa voitaisiin värvätä 400 opiskelijaa uuteen B.A. ohjelmaan. Tämä määrä A.A. ohjelman lisäksi.

Olaf Rankinen

Rick Hautala taikoo siirtolaisjännitystä

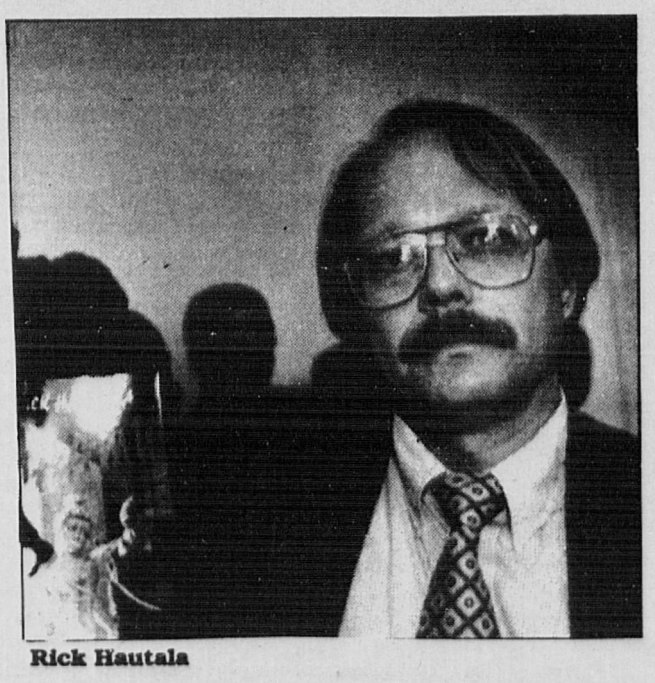
Suomalaismummoja Mainen metsissä

Rick Hautalan nimi on enne. Amerikansuomalaisen kirjailijan tarinoissa viilisee viittauksia hautoihin – vaikkakin englanniksi. Jännityskirjailija on itsekin innostunut nimestään, vaikka ei ole ihan varma mitä se tarkoittaa.

"Kaikki isovanhempani ovat syntyjään suomalaisia, mutta minä osaan lähinnä vain tilata oluen suomeksi", Hautala myöntää nolona. "Vanhemmat puhuivat suomea yleensä vain supistessaan salaisuuksia."

Hautalan suku purjehti Amerikkaan vuosisadan vaihteen kieppeillä Oulun ja Vaasan läheltä, ja asettui Massachusettsin osavaltioon Rockportin liepeille. Tuleva kirjailija läksi kuitenkin yliopistoon Mainen osavaltioon ja vaikuttaa yhä samalla seudulla.

Mainen metsien lisäksi Hautalan hermoja raastavia kirjoja maustaa suomalaisuus. Varsinkin kaksi suomeksi ilmestynyttä jännäriä Kuoleman kivi (*Nightstone*, 1994) ja Haamu (*Cold Whisper*, 1996) tihkuvat suomalaista kansanmytologiaa.

Rick Hautala

"Kuoleman kivessä on vanha suomalainen isoäiti, joka pitää unikirjaa suomeksi. Mutta koska jälkipolvet eivät osaa lukea suomea, he eivät pääse selville isoäidin kirjaamista tapahtumista, joten heitä rangaistaan siitä etteivät he enää osaa sukunsa kieltä.

Vaikka Hautalankin suomen kieli sujuu kankeasti, kirjailijan Suomi-kuume on kiitettävää luokkaa. Iisiensä maahan hän pääsi toissa kesänä, kun kustantaja lennätti kirjailijan Etelä-Suomeen jakelemaan haastatteluja ja nimikirjoituksia.

"Uskon varmaan johonkin rotumuistiin, mutta kaikki tuntui heti ihan tutulta. Hangon niemellä minun oli pakko poimia metsästä oikeita suomalaisia mustikoita."

Marjojen lisäksi Hautala löysi Tammisaaren kaupungin, johon hän aikoo vakaasti asettua eläkepäivikseen.

jatkuu seuraavalla sivulla

From the desk of Stig Häggblom:

Helsingin Työväen Nyrkkeilijät asialla

Voiko nyrkkeilijä olla kiinnostunut Bostonin maratonista?

Oikea vastaus: Kyllä voi!

Kun Johnny Kelley – Paavo Nurmen vanha ystävä Berliinin 1936 kisojen ajoilta – syksyllä vieraili Suomessa, hän tapasi paljon urheilumaailman suomalaisia. Yksi näistä oli Urho Niemenkari, urheilutoimittaja ja järjestöelämän eräitä poppamiehiä urheilun alalla.

Niemenkarille juolahti päähän, että jospa hän lähtisi katsomaan ennen 100:tta juoksua sitä Johnny Kelleyn patsasta Newtonissa kuuluisan maratonreitin varrella. Miltä näyttää patsas talvisissa oloissa lumen peittämänä?

Lähiaikoina Urho Niemenkari täyttää 80 vuotta. Hänen lähiympäristössään toimivan, vuonna 1934 perustetusta nyrkkeilyseura Helsingin Työväen Nyrkkeilijöiden kolme ydinhenkilöä päättivät lähettää Niemenkarin Bostoniin.

Kun sitten lähtöpäivä lähestyi, nämä kolme henkilöä lähtivät matkalle mukaan seuramiehinä ja Amerikan urheiluasioita tutkimaan. Sekä suuren Amerikan elämää yleensä, "juttutupia" myöten.

Näin sitten viime viikolla entinen Suomen nyrkkeilymestari Heimo Kinnula, "monitoimimies " Erkki Ahlroos sekä seuran puheenjohtaja, normaalialoissa Helsingin olympiastadionin kakkosmies, Pekka Hurme, seurasivat Niemenkaria Johnnyn Newtonin patsaalle.

Myöhemmin samat neljä olivat kutsuttuina Guy Moorse III:n ja Gloria Rattin vieraina juoksun järjestävän seuran BAA:n toimistoon Clarendon streetille. Guy ja Glorida vakuuttivat suomalaisille, että HTN:n jäsen Eino Oksanen – ainut eurooppalainen, joka on Bostonin voittanut kolmasti (1959, 1961 ja 1962) – tulee saamaan oivallisen kohtelun, kun hän tällä kertaa saapuu Bostoniin huhtikuun 11. p:nä. Juoksu tapahtuu huhtikuun15. p:nä.

Suomesta on tulossa vieraaksemme Oksasen lisäksi Paavo Kotila, Olavi Suomalainen sekä juoksun kolmantena suomalaisena voittanut Veikko Karvonen (1954), Guy Moorse vakuutti.

Hurme, Ahlroos, Kinnula sekä Niemenkari lupasivat puolestaan välittää iloiset terveiset urheilullisesta Bostonin kaupungista Eino Oksaselle ennen hänen tämänkertaista Bostonin matkaansa.

Tiedossa herroilla myös oli, että Oksanen, joka lähiaikoina täyttää 65 vuotta ja näin siirtyy Suomen ajattelutavan mukaan "kansaneläkeläiseksi", on hyvin valmistautunut juoksemaan tämänvuotisen Bostonin.

Juoksuun ottaa poikkeuksellisesti osaa 37,500 juoksijaa.

Yhdeksän kertaa juoksun on voittanut suomalainen, mutta ei vuoden 1972 jälkeen, jolloin voiton vei teekkari Olavi Suomalainen.

Helsingin Työväen Nyrkkeilijät on vaalinut suomalaisen nyrkkeilyn perinteitä hyvin ja järjestää vuosittain kuuluisan GeeBee-turnauksen Helsingissä.

Mainehikkain seuran oma nyrkkeilijä on ollut ammattilaiskehissäkin menestynyt värikäs Pekka Kokkonen, Eki Ahlroos sanoo.

Niemenkari lisäsi tähän, että amatöörinä Kokkonen oli parhaimmillaan vuonna 1956. Vain urheilupoliittiset riidat Suomessa saivat sen aikaan, että Kokkosta ei nähty Melbournen olympialaisten kehissä.

Oliko muita mainittavia muistoja Helsingin nyrkkeilymiehillä vietäväksi Suomeen monen lumimyrskyn Massachusettsista?

Oli kyllä, kaikenlaista. Toisen polven suomalainen, Tauno V. Johnson (ent. Janhunen), kutsui ryhmän hienoon suomalaissaunaan Norwoodissa.

Entä vielä? "Handy Andy" (Antti Autio) vei sitten ystävänsä saunasta koko remmin läheiseen irlantilaiseen ravintolaan lauantaitansseihin, mistä vasta keskiyön tunnelmissa Antin uusi "Rokka" kiidätti pojat majapaikoilleen. . .

Pitäisi siis riittää kertomista Eino Oksaselle ennen tämän pian alkavaa Bostonin matkaa . . .

Urho Niemenkari tapaa vanhan ystävänsä Johnny Kelleyn Newtonissa. Kuva: Stig Häggblom

Johnny Kelleyn patsas Newtonissa oli tämän ryhmän tutustumisohjelmassa, mutta myös Newportin purjehduskeskus. Tässä vasemmalta Heimo Kinnula (kotoisin Ylivieskasta) sekä helsinkiläispojat Pekka Hurme, Erkki Ahlroos ja Urho Niemenkari. Kuva: Stig Häggblom

---

SUOMALAIS . . .
jatkoa edellissivulta

Cowboy-käsikirjoitus

Hautalan ensimmäinen kirja ilmestyi 15 vuotta sitten, ja ensi syksyn kaupan hyllyjä koristaa 13. jännäri, *Beyond the Shroud* (Verhon takana).

"Olen aina kirjoittanut jotain huvikseni, ja parikymmentä vuotta sitten minulle valkeni, että hei, pitäisi yrittää tienata sillä rahaa, julkaista jotain."

Ensi alkuun kirjailija teki hommia opettajana ja kirjakaupoissa, kunnes heittäytyi kokopäivätoimiseksi kirjailijaksi kymmenen vuotta sitten.

Hautalan ensimmäiset kirjat luokiteltiin kauhuksi, koska se lajityyppi myi hyvin, ja nyt niitä kutsutaan jännistyskirjoiksi. Mutta kirjailija itse sanoo vain tekevänsä seuraavaa Rick Hautala-kirjaa – tarinaa, jonka hän haluaa kertoa.

"Kustantajat tahtovat luokitella kirjailijoita, ja minuun on isketty dekkari-, kauhu- ja jännityspuolen leima. Kirjoitin kyllä juuri elokuvakäsikirjoituksen, joka on lännenjuttu, *cowboy*-tarina. Mutta Hollywoodissa Hautala-nimeä ei tunnisteta, joten siellä on e-nemmän vapautta."

Kauhukaveri King

Hautalan kanssa jutellessa juttu lentää väistämättä Stephen Kingiin, joka vaikuttaa samaten Mainessa, kirjoittaa kauhujuttuja – ja on Hautalan kavereita jo 30 vuoden takaa. Kirjailijan idut löysivät toisensa opiskellessaan englantia yliopistossa.

"Ai, että kilpailenko hänen kanssaan? Ei kukaan voi kilpailla Stephen Kingin kanssa. Itse asiassa Stephen auttoi alkuun, näytti käsikirjoitustani alan ihmisille. Mutta kun sain eka kirjan myytyä, hän sanoi, että 'okei – nyt pärjäät jo omillasi'."

jatkuu sivulla 14

The Finnish-American RAIVAAJA

Observations from a journey to Karelia and the time spent there

by 'Karjalan reissun tehnyt'
translated by Richard Impola

Työmies Society business manager Oscar Corgan is shown above seated in his office in the Työmies building in Superior (WI) in the late 1920s. He later became the director of the Karelian Technical Aid organization in New York.

– continues from last week –

'Observations from a journey to Karelia and the time spent there' (Havaintoja matkalta Karjalaan ja siellä oloajalta) *was originally serialized in Raivaaja in Finnish back in March 1934. It was written in New York (NY) by a man who had recently returned from a 18-month stay in Soviet Karelia.*

The Showplace

In spite of the fact that conditions are as described above, a very different picture can be given to foreigners.

Once a larger group of foreign tourists, which even included some newspapermen, was visiting Petroskoi. For that reason a showplace was set up in a Finnish dining hall on Kolikova Hill, which they were invited to visit. Foodstuffs of every sort, even butter, were set out on the table of this "showplace."

Matti Tenhunen himself was the presenter and dinner speaker, and he delivered a eulogy of conditions in Karelia that lasted an hour and a half, pointing to the foods on the table. He had the nerve to lie in front of that group and point out the butter to people who had never even seen it before in Russia, not to mention spreading it out and eating it, something completely unheard of among border-hoppers. One of them spoke out to me, saying it was horrible to have such lies told straight to one's face. But if he were to correct the man with even a word or two, he would soon be setting off on his last journey.

It is the rule in Karelia that one must say he has had enough to eat even though he has had nothing and that the standard of living is rising even though the speaker has no sense of that rise. The old Russian proverb that says, "Whose bread you eat, his song you sing," still holds true there.

In the name of truth, let it be said that the standard of living of the upper class, to which the Communist bosses and the so-called "briefcase elite" belong, has risen, but any rise in the workers' standard of living is very questionable. I have said earlier that there is a relatively large proportion of briefcase elite to ordinary workers, and their number increases constantly as their standard of living rises. This increasing privileged class is indeed able to enjoy whatever the rising standard of living may bring with it.

Thus for example, in the city of Petroskoi, which has a total of 50,000 inhabitants, there are so many of these briefcase carriers that they along with their family members number 20,000. When thirty thousand members of the actual working class have to sacrifice their standard of living for the benefit of the privileged, one can judge what kind of standard of living is left for the former.

Agents on an inspection trip to Karelia

Karelia's chief agents here in America are Mr. Oskar Corgan in the United States and John Latva in Canada. When the Karelia fever began to subside here in America and one or two returned in spite of all the warnings, Corgan and Latva went on an inspection trip to Karelia to be able to give their already wavering flock of lambs first-hand information and to tell what they themselves had seen and experienced in Karelia, and thus give more water and impetus to their flagging mill.

They were taken to several places where Finnish-Americans were at work. And they were driven by chauffeurs in one of those automobiles that the Karelian government had confiscated from their earlier victims. Of course they saw one thing and another on this trip that they could tell to large groups here. But neither seems to have remembered or to have recorded at all in their notes what betrayed workers and particularly their wives told them in Karelia.

Corgan and Latva did look quite unhappy when talking to their former comrades who came right out and asked them if they planned to dupe more workers and send them here to suffer. At one point it looked as if this migration would come to an end when the government in Moscow realized that this kind of swindle could not go on for long and put a stop to the recruiting of more immigrants to Karelia. (As you will recall, even the Finnish-American Communist papers announced at one time that no more immigrants would be accepted in Karelia.)

But an end to the immigration would have meant a loss of income for the Communist papers and to the "briefcase elite" in America, so they tried to get this prohibition retracted. Envoys went back and forth between Petroskoi and Moscow, the government in Moscow was persuaded to yield, the "flow" began again, and Corgan and Latva returned to America to report what they had seen and heard and to seek new victims.

As I said, however, they did not report what they had really seen and heard, for if they had told the truth, they would scarcely have found a single communist so devout that he would have come to ask them for permission to go to Karelia.

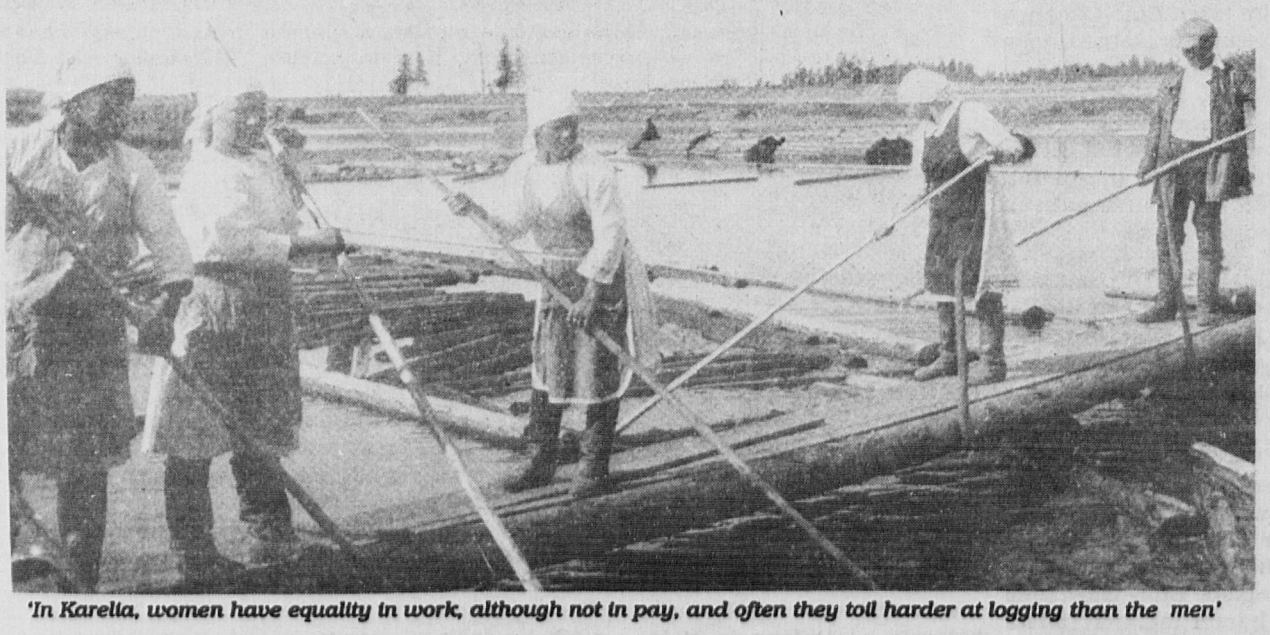
How the elite traveled can be seen in Corgan and Latva's trip. They came back to this country by way of Helsinki, where they were chauffeured in an elegant automobile belonging to the Russian government. From there they traveled second class to America.

On the ship they took back there were also forty Finnish-Americans returning from Karelia. But these people, who had been fleeced of all their money, had to travel third class. Since third-class passengers were strictly prohibited from going into the second-class section of the ship, and since the gentlemen in second class made no effort to stick their noses into the third-class section, knowing they would find unpleasant company there, their former lambs had no chance even to talk to their one-time shepherds.

They demanded that the gentlemen come and talk to them, but the latter did not deign to come, nor even to inform them why they did not want to see them. What profit would it have been to talk to them now that they had no dollars or even rubles left, their pockets having been turned inside out many times.

Despite all that they had

turn to **KARELIA** *page 14*

'In Karelia, women have equality in work, although not in pay, and often they toil harder at logging than the men'

Esa-Pekka Salonen

Hartford, CT

Esa-Pekka Salonen at The Bushnell tomorrow night

The 77-year-old, artistically acclaimed Los Angeles Philharmonic will perform at The Bushnell, 166 Capitol Ave., on Thursday, March 21, at 8 p.m. The performance will be conducted by the orchestra's music director Esa-Pekka Salonen.

The evening's program includes Igor Stravinsky's neo-classic Symphony in C and the fantasy-like Fourth Symphony of Gustav Mahler. Featured soloist in the Mahler work is soprano Joan Rodgers.

Quickly earning a reputation as an orchestra of daring programming and a new approach to the classics, the Los Angeles Philharmonic under the leadership of maestro Salonen is delighting audiences throughout the world. Now in his fourth season with the orchestra, he has conducted the 100-member ensemble on tours from Salzburg to Japan to Lincoln Center in New York.

The Finnish-born musician has been one of the world's most sought-after conductors since his London debut with the Philharmonia Orchestra in 1983, and has conducted a number of major orchestras throughout Europe and America.

In 1985 Salonen signed an exclusive contract with Sony Classical. His recording of Lutoslawski's Symphony No. 3 with the Los Angeles Philharmonic won a Grammy Award in 1985.

Other award-winning performances include a Gramophone Award with violinist Cho-Laing Lin and the Grand Prix du Disque for his recording of the Lutoslaski Fourth Symphony. His most recent release is of the three Bartok Piano Concerts with Yefim Bronfman.

The telephone of The Bushnell box office is 860-246-6807.

The Busnell

Finnish News Digest

Art market slows down

Measured in marks, Finnish art is doing poorly at this moment. Auction house officials are wondering why only top works sell for reasonable prices. Galleries and artists complain about the weak demand for contemporary art.

"Quality work sells at a high price," says Paul Hörhammer, director of the Bokowski-Hörhammer auctioneers. "But the mass production of bad quality stays in our hands."

According to the auctioneers, however, the statistics distort reality. The average price seems lower than before because the way of figuring the numbers has changed, they say.

The average price was particularly low last spring when no million-mark deals were made. The situation improved late last fall when the National Art Museum paid Bokowski one million marks for Akseli Gallen-Kallela's painting *Palokärki* ("Black Woodpecker").

But even "Black Woodpecker" came no where near the 2.2 million marks paid for Helene Schjerfbeck's painting *Suru* ("Sorrow") during the art market's "crazy years" of the late 1980s.

Finns oppose Euro-currency

Many more Finns oppose the replacement of the Finnish mark with a common European currency than favor it.

According to a survey by the economic information group Taloustutkimus, 43 percent of Finns are against the Euro-currency, while only 24 percent support it. Twentyeight percent of those polled considered the issue unimportant, while 4 percent did not express an opinion.

According to a separate survey carried out for the television station MTV (*Mainostelevisio*), 48 percent of Finns surveyed oppose the European Monetary Unit (EMU), while 22 percent support it. Thirtyone percent did not state an opinion.

Finnish design, technology win eco-house competition

Finnish architect Kai Wartiainen is to design an ecological model house in Paris together with his French colleague Nicolas Favet and Finnish engineer Joel Majurinen. The project will be located in Villete Park, next to the French science park.

The threesome won an international architecture competition on ecological and environmentally-sustainable building. The event, called Ecologis, was initiated by the European Environmental Council and supported by the French Ministry of Environment. It attracted participants from five European countries as well as the United States.

The aim of the competition was to find a model house and ideas for an extensive exhibit of ecological building, set for the Paris science park this fall.

Drug crimes skyrocket

According to statistics, illegal drug use in Finland increased significantly last year.

Latest *Keskusrikospoliisi* (central criminal investigation department) statistics show the most common drugs seized by police more than doubled in 1995.

Statistics also show that those involved in drug-related crimes are becoming younger than ever before, some even under the age of 15.

Last year police seized 147.5 kg of hashish, while the amount had been 64 kg the year before. As for amphetamines, the corresponding figures were 20 kg and 9 kg.

New York premiere of two Aki Kaurismäki films at Nordic festival

NEW YORK CITY – Americans will have a chance to get acquainted with recent Scandinavian films during the 1996 Nordic Film Festival to take place April 11–14 in the Asia Society auditorium, 725 Park Avenue. The festival is organized by the American-Scandinavian Foundation.

Included are two Finnish films, both directed by **Aki Kaurismäki**.

Pidä huivista kiinni, Tatjana (*Take Care of Your Scarf, Tatjana*) was made in 1994 and has a running-time of 65 minutes. The festival information states that in this film "two hapless Finns in a black Volga station wagon pick up two ladies – one Russian, one Estonian – as they drive accross Southern Finland. Although the men seem incaple of approaching the opposite sex, this absurd comedy gains, toward the end, some sentimental tones." This is a New York premiere.

Total Balalaika Show is from 1993, and runs 55 minutes. In this film the Finnish rock group Leningrad Cowboys performs with the Alexandrov Red Army Chorus to an audience of 70,000 on the Senate Square in Helsinki. Also a New York premiere.

Both films are scheduled to be shown Saturday, April 13, at 7:26 p.m. starting with Tatjana; Balalaika will follow immediately after. They are in Finnish with English subtitles.

The Finnish Film Foundation and Consulate General of Finland are also helping with arrangements.

For ticket information, call Pat Splendore at the American-Scandinavian Foundation 212-879-9779.

Total Balalaika Show, 1993.

37th Annual Awards Dinner Dance

Aili and Austin Flint honored

NEW YORK CITY – Doctors Aili and Austin Flint were honored March 8 when the Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter held its 37th Annual Awards Dinner Dance at the Waldorf Astoria hotel.

The beneficiaries of the dinner dance are the Sibelius Scholarship Fund and the New York Metropolitan Chapter Cultural Funds.

Award recipients, Drs Austin and Aili Flint with chpater presidents Marja Roth.

Consul General Maija Lähteenmäki thanked the chapter for all tit has accomplished for over four decades.

"What a better way to make a country known than letting people with their own eyes to learn about Finland's excellent level of education and arts," she commented about the importance of funding scholarships for studies in Finland.

She thanked the organizers of the event saying that "lots of hard work is needed, this does not come by itself."

The chapter president Marja Roth thanked the dinner dance committee members Kristine Cunningham (chairperson), Maija Arbolino, Michiyo Long, Hannele Murray and Satu Svahn.

When presenting the *Arts and Letters Award* to the Flints, Roth thanked them for preserving and cultivating Finnish culture in this country by their translations, language courses, playwright symposiums and other such undertakings.

She added that for over twenty years they have supported the Finlandia Foundation Metropolitan Chapter's lecture series.

When accepting the award both Austin and Aili Flint said that the award is not theirs alone, they share it with the Finnish American community who plays an active role with its participation.

Soprano Lorraine Goodman entertained with opera and Broadway tunes. The dance music was provided by Walter Eriksson Jr. Orchestra. Master of ceremonies was Bo Long.

The evening's sponsors and donors included the Finnish National Distillers Inc. (Alko), Consulate General of Finland, Finlandia Cheese, Finnair and Iittala.

Lorraine Goodman

Dinner dance committee, left, Kristine Cunningham, Hannele Murray, Maija Arbolino, Satu Svahn and Michiyo Long.

The evening's dance music was provided by Walter Eriksson Jr. Orchestra.

ATTENTION!
Foundations, clubs, societies, associations and other forms of ethnic corporate activities!
It's about time to buy a share of Raivaaja Publishing Company stock!

Wherever a Finnish organization is in this land of ours, it is both their opportunity *and* responsibility to own at least one share of Raivaaja Publishing Company stock.

With the passing of the Finnish Socialist Federation, the Finnish Federation of the Socialist Party of America and the Finnish-American League for Democracy, this publishing company is an inheritance to all of the Finnish American community. And it's up to every group near and far to take an active interest and role in the governing of your community publishing company!

Buying a share of Raivaaja stock will not make you rich in the monetary sense. No cash dividends have ever been or ever will be paid to shareholders.

Being a shareholder of Raivaaja Publishing Company is like being a member of an organization. The dividend in this case being the satisfaction of believing in and participating in non-profit, democratically-run ethnic publishing.

Individuals, of course, are eligible to purchase shares also. But it was the feeling of the pioneers who founded this company that their press be held jointly rather than privately. And this philosophy is just as important and relevant today.

It's of interest to note that organizations all over the nation have joined together to sponsor an annual festival. That's certainly all well and good. But haven't most of these organizations missed something? Doesn't it behoove them to be a member of a publishing company which is here to serve them day in and day out, week after week, year after year?

Act today to buy a Raivaaja share so that your request can be received and processed before the annual meeting.

Shares are $5.00 each (still the same 1905 price). Use the form below to send in your request.

Raivaaja Publishing Company Share Application Form

Yes! Enter our share request. Enclosed is $ _____ for _____ share(s) of Raivaaja Publishing Company stock.

Make out the certificate in the following name:

_____

Send the certificate to: _____

_____

Mail to:
Board of Directors, Raivaaja Publishing Company,
P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600

Winter sports amendment defeated

FITCHBURG, MA – Saima Park, March 13 – After a very lively debate on the proposed winter sports amendment, which establishes a winter sports committee, the Finnish American Club of Saima voted 18 to 17 which is less than the two-thirds vote of the members present needed to amend the bylaws.

In a surprise move, the president of the Ski Club, Veikko Honkala, announced that the Ski Club did not support the amendment, based on his informal survey.

Tarmo Hannula responded that the entire matter should be tabled until the Ski Club clarified its position. A motion was made and seconded to table the proposed amendment but was defeated.

Tarmo Hannula read a prepared statement questioning the views expressed by Paul Oinonen in a recent Raivaaja article in support of the amendment. Hannula felt that a dual membership would be created with separate clubs operating in Saima. Oinonen responded that the amendment would bring skiers and skaters into full Saima membership and that there would be only one club with one membership. He felt that this was an opportunity to grow FACS by bringing in new families and generating revenue to help maintain the park.

Joan Niehaus, chairperson of the Finnish Figure Skating Club, expressed the desire that skating become a Saima activity. She felt that the new club needed a home and the encouragement of the larger established club. She noted that it would be the goal of skating to help maintain Saima Park by way of financial contributions.

Wilho Aalto said that the FACS board had already decided that for liability purposes it would be necessary for skiers and skaters to be members of FACS. Karl Makela pointed out that many skiers were FACS members.

turn to **WINTER***page 16*

Elm Street Steam Rooms
"A TRADITIONAL FINNISH STEAM SAUNA"
348 Elm St., Fitchburg, MA
(508) 345-7305

Hours:
Wed. 4–10 Fri. 3–10
Th. 4–10 Sat. 12–10
Sun. 8–9
RUSS DAVIS, PROP.

New York, NY

Artist Elin Danielson-Gambogi subject of New York Metro's April program

Finnish woman artist Elin Danielson-Gambogi (1861-1919) will be the subject of a lecture/slide show to be given by Doroth Berinstein at the upcoming meeting of the Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter on Friday, April 12, 8 p.m., at the Central Presbyterian Church, 593 Park Ave., New York.

Berinstein is a Ph.D. candidate at the Institute of Fine Arts. Her dissertation is on Nordic artists in Paris during the 1880s-1920s. The images as well as much of the information she will be presenting was obtained on a trip to Finland last summer made possible by the Jean Sibelius award she received from the Metro Chapter.

"I will be speaking about Elin Danielson-Gambogi, a Finnish woman artist working at the turn of the century," says Berinstein. "Although she was one of Finland's leading artists in the 1890s she has not been given the scholarly attention that her more illustrious female colleague Helene Schjerfbeck has received and it was only this past summer that she has been given a large retrospective exhibition."

Berinstein adds that she will talk about Danielson-Gambogi's paintings of women and self-portraits within the context of the artist's involvement with the feminist movement in Finland. She will discuss how Danielson-Gambogi's works differ "in many respects" from those of her French female colleagues.

Fitchburg, MA

Workers' Credit Union annual meeting

The 1996 Workers' Credit Union annual meeting will be held on Tuesday, April 2, beginning at 6:30 p.m. at the Best Western Royal Plaza Hotel & Conference Center, 150 Royal Plaza Dr.

Included on the agenda are reports of officers; elections of directors and proposals to amend the following articles of the credit union's bylaws: VII, VIII, IX, X and XI.

Finn Nite tickets available at Raivaaja

Tickets to the FACS 1996 Finn Nite Dinner Dance are now available at Raivaaja, 147 Elm St.

This year Finn Nite is at Saima Park on Saturday, April 20 and will feature the music of Hannu Mäkipuro and his Orchestra.

Parties of eight wishing to make table reservations are asked to contact Aini V. W. Howe at 508-537-7783.

All tickets must be purchased before April 15, 1996.

Unification progress report

The committee continues to meet regularly. It is planning an important general meeting for Saturday, May 4, 1996, at Saima Park – one that should be of interest to everyone interested in Finnish heritage and the future of Saima Park.

On this occasion Prof. Arnold Aho's architectural students from Norwich Univ., in Vermont, will make a presentation of their proposed plans for the park. At this time a brief progress report will also be given by the Unification Committee.

Next regular meeting of the committee will be on April 20th at 10 a.m., Saima Park.

Sirkka Hoglund

Raivaaja Publishing Company
Annual Meeting

SAIMA PARK
Scott Road.
Fitchburg, Mass.

THURSDAY
April 11, 1916

Registration begins at 7:00 pm.

The meeting will start at 7:30 pm and business will be handled according to the by-laws.

All shareholders are asked to attend and if they cannot, designate an authorized proxy.

Fitchburg, Mass.
January 11, 1996

EINO E. NIINIMÄKI
President

ROY HELANDER
Secretary

Kalenteri

CALIFORNIA
Apr. 9 – United Finnish Kaleva Brothers & Sisters No. 21 membership meeting, 7:30 pm, Brotherhood Hall, 1970 Chestnut St, Berkeley.

CONNECTICUT
Mar. 31 – Sunday Funday, 1 pm, Finnish Hall, Canterbury. Sponsored by FAHS.
Apr. 4 – Finnish American Heritage Society annual meeting/elections, 7 pm, Finnish Hall, Canterbury.
Apr. 6 – Scandinavian Breakfast, 7-11 am, Finnish Hall, Canterbury.

FLORIDA
Mar. 23-24 – Finlandia Days, Bryant Park, Lake Worth. For Tori table reservations, call Eila Sikanen 407-585-1731.
Mar. 27 – "Snowbird Picnic," noon, Shelter 4, Anderson Park, New Port Richey. Bring a dish to pass; pop provided. Sponsored by Finnish American Club.
Apr. 3 – Finnish American Club membership meeting & pot luck, 3 pm, Finnish American Club, 6016 Delaware Ave, New Port Richey.
Apr. 13 – Kaali Kaary Dinner, program & dance, 6 pm, Finnish American Club, New Port Richey. Advance tickets required; call: 849-6349, 848-0622 or 942-3916.

MAINE
Apr. 21 – Finnish American Heritage Society of Maine annual membership potluck lunch, 1 pm, Heritage Center, West Paris.

MASSACHUSETTS
Mar. 20 – Finnish-American Society of Cape Cod monthly meeting, 7 pm, Community Building, Rte 149, West Barnstable.
Mar. 23 – Crosscountry Citizens Ski Races, 9 am, Saima Park, Scott Rd, Fitchburg. Registration 8 am.
– Dance, 8 pm-midnite, Saima Park, Fitchburg. Music by Dori Wells Duo. Sponsored by FACS.
Mar. 24 – Finlandia Foundation-Boston Chapter monthly meeting, 3 pm, St. Paul Lutheran Church, 929 Concord Tpke, Arlington. Program: World War II exhibits.
Mar. 29 – Spring Dance, 7:30-11:30 pm, Viking Club, 410 Quincy Ave, Braintree. Music by Nils.
Mar. 30 – Dance, 8 pm-midnite, Saima Park, Fitchburg. Music by Dori Wells Duo. Sponsored by FACS.
Apr. 2 – Finnish Golden Age Club meeting, 2 pm, Elm Street Congregational Church, 264 Elm St, Fitchburg.
Apr. 10 – Finnish-American Club of Saima monthly meeting, 7:30 pm, Saima Park, Fitchburg.
Apr. 11 – Raivaaja Publishing Company annual meeting, 7:30 pm, Saima Park, Fitchburg. Registration begins at 7.
Apr. 20 – Finn Nite Dinner Dance, Saima Park, Fitchburg. Music by Hannu Makipuro & his Orchestra. Tickets (deadline Apr. 15) available at Raivaaja.

MICHIGAN
Mar. 23 – "Radio Daze," 3 pm, Finnish Center, 35200 W Eight Mile, Farmington Hills. Sponsored by FCA Drama Club.
Mar. 30 – Easter Egg Hunt, 10 am-noon, Finnish Center, Farmington Hills. Sponsored by New Generation.
– Las Vegas Nite, 7 pm-midnight, Finnish Center, Farmington Hills. Admission includes food & beverage; cash prizes.
Apr. 6 – Cliff Simo Remembrance open house, 1-3 pm, Finnish Center, Farmington Hills.
Apr. 13 – FCA 30th Anniversary Committee Pasty Sale, Finnish Center, Farmington Hills. Call in orders: 810-478-6939.
– Yooper Dance, Finnish Center, Farmington Hills.
Apr. 20 – Flea Market, 9 am-3 pm, Finnish Center, Farmington Hills.
Aug. 7-11 – FinnFest USA '96, Marquette. For more info, write: FinnFest USA '96, 121 N Front St, Marquette MI 49855; call 800-906-FINN (or 906-222-FINN - toll free UP); e mail: finnfest@nmu.edu.

MINNESOTA
Apr. 16 – Finnish-Swedish author Ulla-Lena Lundberg speaks about her book *Åland: the Seafarer Trilogy (1989-1995)*, 1:30 pm, Nordic Center, 2400 Butler Place, Augsburg College, Minneapolis. Program free. Meet Lundberg during lunch prior to program; reservations: 457-8510 (tel) or fax 455-8805.

NEW YORK
Apr. 12 – Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter monthly meeting, 8 pm, 6th floor, Central Presbyterian Church, 593 Park Ave, New York. Program: Lecture/slide show on Finnish woman painter Elin Danielson-Gambogi (1861-1919) by Dorothy Berinstein.
Apr. 13 – Two films by Finnish director Aki Kaurismäki, "*Pidä huivista kiinni, Tatjana*"(Hold onto your scarf, Tatyana) and *Total Balalaika Show*, Asia Society auditorium, 725 Park Ave, New York. First film starts at 7:26 pm; second follows immediately thereafter. Tickets: 212-879-9779. A feature of ASF's 1996 Nordic Film Festival.

Events subject to change without notice

FINNISH-AMERICAN REST HOME
AMERICAN-FINNISH NURSING HOME
1800 SOUTH DRIVE, LAKE WORTH, FL 33461
TELEPHONE (407) 588-4333

Enjoy independent living in our beautiful Rest Home or if needed, 24 Hour Care in our Nursing Home. Live in a Finnish atmosphere at affordable rates. Call or write for further information.

The perfect gift any time of the year:
A SUBSCRIPTION TO RAIVAAJA

Denver Project 34 conference called 'most successful yet'

DENVER, CO – Approximately 30 conferees from the around United States and Finland came to Denver March 1-3 to seek ways to pass on Finnish culture in America to 3rd- and 4th-generation Finnish Americans.

Both the crisp mountain air and the many energized panel discussions combined to make this the most successful conference yet. The idea for Project 34 grew out of a desire to seek ways to encourage more young Finnish Americans to join in the experience of the annual FinnFests as well as to bolster local organizations that in many cases are not replacing valued older members in sufficient numbers with these "34ers".

John Laine, president of the Finnish-American Society of Dallas/Ft. Worth, started Project 34 and hosted the two previous conferences in Dallas. Local arrangements for this year's conference were handled by Suzanne and Arthur Koski (akosken@aol.com).

New topics discussed in Denver were visual arts, archives and the Internet. Previous Project 34 topics – local organizations, publications, youth involvement, music, FinnFest and group cooperation – were also summarized at the conference.

Visual arts chairperson Joyce Koskenmaki of the University of Wisconsin–La-Crosse led a talented panel which also included Mary Swanson of the University of St. Thomas in St. Paul, cultural counselor Anneli Halonen of the Embassy of Finland and Eeva Pinomaa of Suomi Seura and Eevan Galleria in Helsinki. They made wonderful presentations that demonstrated a small portion of the artists from our heritage.

Many of these artists are not well publicized, even though their work warrants more attention. A way has been found to give individual artists a bit more visibility. Via the Project 34 home page (http://pages.prodigy.com/project34/index.htm), the works of these talented artists will be made visible on a rotating basis so that many will have the opportunity to show their work for a two-four week period to anyone visiting that site. For more information on this topic, please contact professor Koskenmaki (koskenma@mail.uwlax.edu).

The second new topic, archives, was led by K. Marianne Wargelin, professor of humanities and American studies at Anoka Ramsey Community College in Minnesota. Her fluid exposition of the primary archive sites in America and Finland was enlightening and will form the foundation for the continued discussion of this topic at the next Project 34 in 1997.

Many treasures are being lost and failure to recognize the true value of family heirlooms hidden away in attics. These materials help to tell the story of immigrant Finnish-America and they can only be saved by placing them in the hands of trained archivists who can catalog and safely store them for posterity. If you would like further information on this topic, or have items that you would like to place into archives, please contact professor Wargelin (brow0288@gold.tc.umn.edu).

The third new topic, the Internet, was led by Matti Jokelainen of the University of Michigan and John Laine. The explosive growth of the Internet could not have occurred at a more fortuitous time for the culture. It will enable widely separated Finnish Americans and Finnish citizens to easily and rapidly contact one another at virtually no cost.

Through the Project 34 homepage, visitors will be able to directly contact committee chairpersons who are working in areas that interest the webside browser. The home page not only allows the opportunity to examine Project 34 topics in progress, it also allows the viewer to link with other home pages within the culture in America and Finland.

A third feature at this site is actual instruction in ways to use search services on the Internet to located any topic of interest. For further information, please contact Matti Jokelainen (mjoke@prodigy.com) for technical questions or John Laine (txfinn@prodigy.com) for cultural usages. At least two-thirds of the conference participants are online and, especially after the demonstration, the rest plan to get connected soon.

Project 34 will move on to Minneapolis (MN) in February or March 1997. The dates will be announced shortly on the homepage. Since Project 34 is an open conference, all Finnish Americans as well as other interested parties are welcome to join this exciting process by contacting one of the parties listed above.

All participants have been listed exclusively by their e-mail address for a reason. The medium of the Internet is so pivotal to the continued vitality of Project 34 that we would encourage all who value this culture to give very serious consideration to creating this accessibility for themselves and their groups. It is no more difficult than using a typewriter, and the steady improvements in software and diminishing hardware costs make this a real option for many Finnish Americans.

An excellent system can be purchased for under $2,000 that will allow you total access to this communication revolution via a telephone line. For further information on how you can get online call 214-235-7309 for the name of someone near you who can help.

Steiner Hybertsen, a Norwegian television producer now living in Monument (CO), gave a presentation on Norwegian programs with English subtitles he is doing for The International Channel. This has the very real possibility for expansion to include programs from all of Scandinavia, including Finland. Check with your cable operator for availability. Satellite dish owners can find the programs on Saturday noon-2 p.m. (EST) on Galaxy 7, Transponder 24.

John Laine

Sports

by Harri Siitonen

Laitinen 2nd in Lahti jump

Mika Antero Laitinen, recovering from his earlier season injury, jumped to second place in a World Cup ski jump heat at Lahti (Finland) on March 2 with 231.5 (90.5–89.5 meters) points. Masahiko Harada of Japan won with 239.0 (95.5–89.0).

Laitinen, who before his injury was the World Cup early season leader, has worked his way back to sixth place in the standings as of March 14 with 910 points.

With 26 out of 27 events completed, Andreas Goldberger of Austria has moved into the overall lead with 1,366 points, just ahead of **Ari-Pekka Nikkola** with 1,360 points.

Janne Ahonen is in fourth with 974.

Isometsä 3rd in 10k Nordic Ski

Jari Isometsä placed third in the Nordic World Cup 10k cross-country freestyle skiing at Falun (Sweden) in a time of 22:24.7 on March 9.

Winner was Vladimir Smirnov of Kazakhstan in 22:00.0, with Björn Dählie of Norway second in 22:05.2.

Overall World Cup standings at this date were 1/Dählie/1,110 points; 2/Smirnov/960; 3/Isometsä/551.

• • •

Isometsä again finished third at the men's cross-country 15k classic style pursuit in Falun the next day, 1:12.2 minutes behind Smirnov, the winner, in a time of 1:00:16.3.

Fulvia Valbusa of Italy was second, 54.8 seconds behind.

Pulmiainen 2nd in Euro Hi Jump

Leonid Pulmiainen, competing for Russia, scored second place in the European Indoor Track & Field Championship men's high jump at Stockholm in March 10. His best was 7 feet 7 3/8 inches.

Erki Nool of Estonia won the hepathlon with 6,188 points.

Kempainen easily wins Calif. 10-miler

In one of his final tests before the Olympic trials marathon run, eventual trials winner **Bob Kempainen** comfortably won the prestigious California 10-miler on the roads of Stockton (CA) on January 7.

Kempainen, who was then training for the trials at Stanford, breezed to a 48:47 result, with Brent Griffiths second at 49:53.

The race also worked as a charm for Olympic trials achievement for women's winner Linda Somers of Oakland (CA) who broke the Stockton course record for women in 53:21. Somers also made the US Olympic team, along with Kempainen, by finishing second in the Women's Olympic trials marathon.

(results of Stockton race appeared in March 1996 issue of *City Sports* magazine)

Letter to the editor:

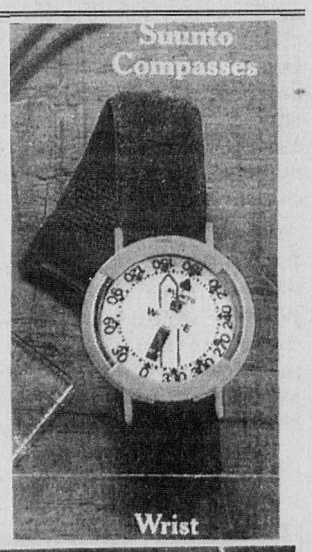
Dear Readers,

Have many of younoticed the Finnish influence in the L. L. Bean catalog?

I was tickled by the item listed for sale in the Winter Sports 1995 edition – *a Pulk Sled* – similar to the *pulkka* – the Laplander's sled.

And now in the Spring Sporting 1996 catalog, there are some compasses on sale which are named *Suunto*. The name is listed as a TM (trademark) but there is no indication whether the item is from Finland or not. For people who don't know Finnish, *suunta* means direction.

Helvi Impola
New Paltz, NY

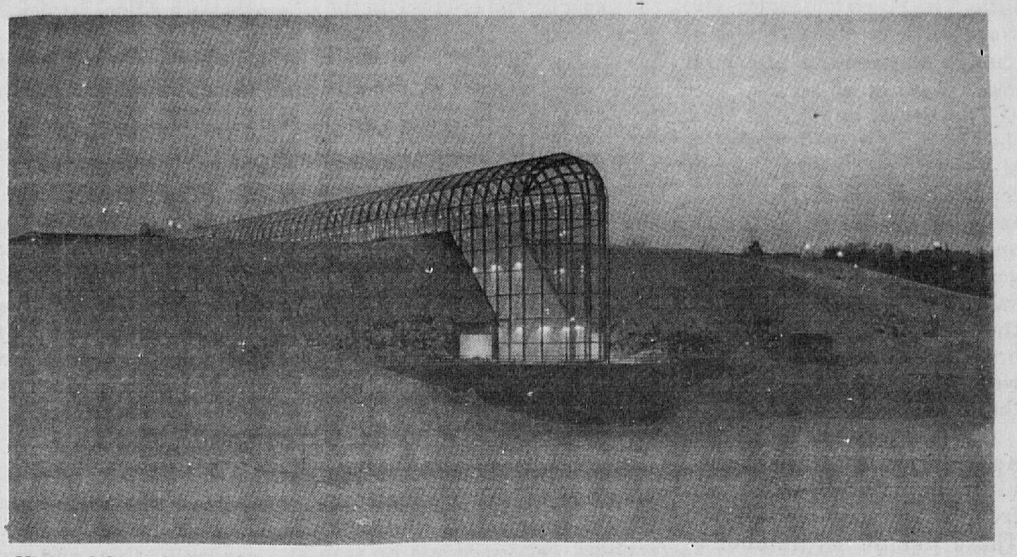
Wrist

Pulk Sled

New experiences in Finland

A few days in Rovaniemi

ONERVA LOVEJOY
FITCHBURG, MA

View of the Arktikum in Lapland

On January 21, Aili and I flew on Finnair to Rovaniemi. We didn't have long to say as my flight home was on January 26, but we decided to go up to see Rovaniemi during the winter. I had been up but always during the summer.

Rovaniemi is called the capital of Lapland. It was founded in 1785 on the Arctic Circle, next to two rivers, Kemi and Ounas. It has a population of 50,000.

In 1941-44, Finland was drawn into the Continuation War on the side of the Germans, but then, in the closing stages of World War II, Finland expelled its former allies from Lapland during which the retreating German army burned Rovaniemi and many other cities in Lapland. Practically nothing was left standing. We were told that only four original buildings stand today.

Rebuilding was started in 1946 from the foundations upward. The town plans were in the shape of reindeer antlers. Alvar Aalto designed the town hall, library, and the Lappia House, which is a concert and congress hall. Now Rovaniemi is a modern, functional city, continually growing and developing.

The first snow falls at the beginning of October and it covers the city for about 182 days of the year.

After an hour and five minutes in the air, the plane landed. Finnair buses were waiting to take passengers into town and to the hotels. We had reservations at the Sokos Hotel Vaakuna.

As soon as we were setled, we decided to walk to the Arktikum, which is the provincial museum of Lapland and the Arctic Center. We walked a long way, but we couldn't find it, even though we asked people for directions and we had a map. We walked back to the hotel and decided to go there another time with a cab.

It was still early in the afternoon, so we walked down the street hoping to go and see the church with the well-known fresco on the altar. We found the church, but it was closed even though it was Sunday. Nothing else to do, we walked back to the hotel and relaxed until we wanted to go downstairs for supper.

We had *poronkäristys* and *puolukka* (reindeer meat cut into small strips and served on a mound of mashed potatoes with lingonberries on the side). For dessert I had something I like which I had forgotten all about, *leipäjuusto* and *lakka* (cheese bread and cloudberries). This dessert is made from a white cheese warmed in a custard-like sauce spiced with cinnamon. Excellent! I was glad to get it again.

The next morning the world was yellowish with the sun showing on a narrow band on the horizon. It reflected yellow on the beautiful frost covered trees. No place else have I seen such beautiful winter trees. It isn't snow on them but frost caused by the haze which we saw on the other days we were there. This haze or mist builds up, covering the branches and the trunks of the trees, and even the buildings, so everything is white with frost.

We took a bus to Santaland Village after a large buffet breakfast at the hotel. As we went along, we passed large areas of those beautiful trees.

The village is like a large shopping mall with many small shops in the different buildings. Santa, of course, was in one. He had me sit on his lap, and they took a picture. We walked all around the shops looking for handicrafts, fashion accessories, jewelry, art objects, delicatessen food items, Lapp knives and whatever. I did buy a few things. We ate lunch there, having a reindeer meat open-faced sandwich, before getting on the bus back to the hotel.

I had a mishap in one shop. I dropped my camera, and the film popped out, so I had to buy another film and go around taking the pictures again. When I had the film developed at home, it came back blank, so I don't know if the camera broke, or whether the film didn't catch. Well, anyway, no Lapland winter pictures. Oh blah!

After another reineer meat supper (like a pot pie), we relaxed in our room and watched TV. We don't care to spend time sitting in a bar and that was the only choice for that evening. Being there at that time of year it is very quiet there. There wasn't anything going on during January in the hotel or even in town. At the tourist bureau we asked and there was nothing.

The following morning we took a cab to Arktikum. It is a very interesting place to visit.

On one side of a long corridor on the ground floor was the provincial museum of Lapland with everything imaginable about Lapp life from early times to the present. On the opposite side was the Arctic center with displays of arctic life.

On the second floor one side had Lapp costumes. I didn't know they had so many different ones. There were Eskimo clothes, too.

On the opposite side were many interesting displays. We sat in front of many, pressed a button, and saw pictures and listened to tapes about arctic life. We saw birds on cliffs, life at the North Pole, life in Siberia, animals in the Arctic regions, sounds of the animals, and from a large globe we learned just what areas were covered by ice and where the Arctic circle was. We got an understanding of the challenges existing in order to cope with the dark, cold and barren Arctic regions. Terrestial flora and typical northern landscapes are featured in the displays. The Arktikum is a wonderful research center and museum.

After three hours of walking there, we had a cab take us to Prisma, a modern new steel-constructed round department store. It is a pilot building for a new air conditioning and heat recovering system.

We read that a building this size normally takes 2,500 kilos of freon, but Prisma only needs 100. All the air from the refrigeration equipment is recovered. The electricity consumption is only 140 kilowatts as against 400 kilowatts normally in buildings this size. The large revolving entrance doors prevent heat from escaping. The store was very spacious, with a restaurant shaped like a Lapp tent (*kota*) in the center.

From Prisma another cab took us to the Rovaniemi Art Museum.

The first floor was devoted to photographs by missionaries working in China and Africa from 1800 to 1930.

The second floor had one room with modern art which didn't impress me except in disgust. There was one wall with a large black panel with seven holes. On another wall there were seven wooden boxes of different sizes in a row; three copper boxes, different sizes were on another wall. This is art? Phooy!

Seeing them I thought this was going to be a waste of time and money, but then we came to two rooms with beautiful paintings by all the old Finnish masters 1800-1900: Albert Edelfelt, Akseli Gallen-Kallela, Pekka Halonen, Victor Westerholm, Helene Schjerfbeck and others. It was a collection shown for the first time. It is starting here and will be shown all around Finland. The collection is the property of the Sampo Insurance Co. I especially liked the two winter scenes by Victor Westerholm.

The following morning we called the church office (*Kirkkoherranvirasto*) about seeing the church as we had been told that the church is opened if requested. An appointment was set up for 11.

We walked down and met the minister who let us in and told us about the church. It can accommodate 900 people.

The beautiful 14-meter-high fresco painting was outstanding. A Lennart Segerstrale was the artist, and called it "Fountain of Life." It portrays the struggle of the conflicting powers of good and evil in the human heart, with motifs drawn from the nature of Lapland and everyday life.

Along the sides of the church walls are 18 paintings with Biblical scenes. The organ contains 3,316 pipes and 45 registers.

This present church was built in 1950 to replace the one burned by the Germans in 1944. Lutheran churches in Sweden and the U. S. sent financial aid for construction. In the cemetery across the street there are over 600 who were killed from this parish.

After seeing the church, we took two loop rides in city buses around the district. Each took an hour, and we saw more of the beautiful trees and houses around Ounasvaara. We had planned to go up on the Ounasvaara ski area but it was so foggy that we couldn't have seen anything so we decided to just ride around the town until 3, when we had to leave the hotel, as we were going back to Helsinki on a 6:45 flight.

We checked our luggage for awhile at the hotel storage area and walked to see a shopping mall close by. We stopped for a snack at the hotel where I had the good cheesebread and cloudberries. The flight back was fine.

After this trip I had one day to pack as I was scheduled to leave January 26.

Boston, MA

Finland Consulate General now on St. James Street

Consul general of Finland Leonard Kopelman recently announced a change of address for his office. The new address is 31 St. James Street, 7th floor, Boston MA 02116-4102.

"The Finnish Consulate General in Boston has moved to larger quarters and to a place just between the Back Bay and the financial district so that we are better able to serve the Finnish community," says consul general Kopelman. "Most of the consulates are in this immediate vicinity and, in fact, the French Consul General is on the same floor we are on."

The building housing the new consulate general is accessible by two MBTA stops on either end of the building. It is within two blocks of the Ritz-Carlton Hotel and across the street from the Four Seasons and the Park Plaza Hotel.

The Consulate General of Finland also has new telephone and fax numbers. They are 617-654-1800 (tel.) and 617-654-1735 (fax).

KARELIA JOURNEY

from page 8

witnessed and experienced, Corgan and Latva went on running their former "business" and seeking new victims who were willing to buy the Karelia experience from them at the highest possible price.

Conditions among Russians and Karelians at the logging camps

In the preceding sections, I have described the work places and conditions of the Finns and Finnish-Americans. Since the reader may ask what they were like for the Russians and Karelians, I will try to answer that question.

If the living conditions for the Finns were deficient, those of the Russians were even much worse. In the Karelian woods there are many "packets" or logging camps where the work force is either entirely Russian or Karelian or both. In these packets there are no beds of any kind, not to mention bedclothes. When evening comes, straw or moss are spread on the floor and everyone lies down on it, men and women together, for there are women present at the Karelian "packets." In Karelia, women have equality in work, although not in pay, and often they toil harder at logging than the men.

As an example, I'll take one of the "packets" near Kontupohja where the work force was Russian. As I have said earlier, the government sets the amount of work that must be done. A "rip" developed at this "packet" and the workers were not able to fulfill the assigned quota. As a punishment, the ratio of bread was cut off completely.

In panic the workers turned to the Finnish-Americans at Kontupohja and asked for their help. The help was forthcoming and twenty men were sent to work with them so they could at least come close to meeting their quota and be given food, since the Finns had no food to give them. The workers in the "packet" had been without bread for three days and had been on scant rations before that, so that they could do very little. The Finns tried hard, and were able to close the "rip" enough so that the Russians began to get bread again.

The Finns suggested that they form a "strike brigade" in either camp. The two would compete against each other to see which could do the most, and that would avert the danger of a "rip." The Russians said that they were doing all they could without a "strike brigade," and that they were so weak from lack of food that they could do no more.

For food they had only bread and a little bit of macaroni, plus some kind of dried fish from which they made soup. There was no set number of hours in a work-day. It depended upon the government's orders to every work unit — the quotas set had to be filled even if it meant working around the clock. For that reason they went into the woods in the morning when it was dark and worked into the evening darkness.

The lodging at this "packet" was a 25-foot square log building. A hundred men had to spend the night in it. It was clear that they could not all lie down and had to sleep propped up against each other. When wet work clothes had to be brought inside to dry, one can imagine what the air was like. There was no place to wash, or any other cleaning facilities, so that the danger to health in these circumstances must have been great.

We'll present still another "packet" here, one located about 40 kilometers from Petroskoi in the direction of Leningrad. We became acquainted with this "packet" because a "rip" developed there too and Finns were sent to help close it.

In the first place, this "packet" had the bad feature that the woods were far from the lodging. Morning and evening, workers had to walk from five to ten kilometers, so that hours of precious time were wasted. For this reason, workers were awakened at three of four in the morning and got back in the dark at night. The lodging and food at this "packet" were about equivalent to that at the one previously discussed.

When one of the Finnish-Americans who had been sent to help dared to criticize these conditions openly, especially the fact that the workers had to walk long distances morning and evening and still had a day's work demanded of them, he was brought up on charges for having dared to defend the workers.

The critic happened to be a member of the Communist Party, which only the most trusted get into, but he was expelled from the party for this error. The expelled member told this writer that he did not feel bad about the expulsion, but that earlier he would never have believed that this kind of thing could happen. Lately there has been a new decree that everyone who joins the party must also be a Russian citizen. In accordance with this decree, they began to expel foreigners from the party and to reject them as new members.

Are there political prisoners in Russia?

Finnish-American communist newspapers never speak of political prisoners in Russia, but only of "saboteurs." They are taken to be people who have deliberately tried to damage or destroy socialized property or the prevailing social order.

As I understand it, these so-called "saboteurs" are precisely political prisoners, for they have been jailed although they have committed no violation or crime, but have only refused to approve of the present government or have criticized it or its officials.

How many of these "saboteurs" are there, a reader may ask, and how are they used? It is doubtful that anyone but the very highest officials know how many there are, and perhaps not even they, for local police officials condemn people to prison throughout the whole broad expanse of Russia and it is doubtful that even they give an accounting of every prisoner to their superiors.

The Russians themselves estimate that there are some 15,000,000 of them. To many who live here, the number seems horrifyingly large. But if one takes into account that on one single job, the construction of the White Sea Canal, there were 300,000 of them, one can understand that their number has to be large.

There were such large gangs of them at Petroskoi that a spectator could not come to any accurate estimate of how many. In addition, they were shifted from one place to another as they were needed. In Petroskoi they were herded like huge flocks of animals and marched along the main street guarded by men with rifles. Earlier they were marched from place to place during the day, but last fall they started moving them only at night, after 12 o'clock. Anyone who happened to be out at night would often see large gangs of them being taken out of town. Where they were going it is impossible to guess. I myself have seen groups of this sort being marched after midnight to an unknown fate, so I can say that the sight provokes a shudder of horror in a viewer.

Getting out

A person who has seen and experienced all that I have told the reader in this, and much more, is sure to feel an irresistible urge to get out of this mess, so different from the conditions to which he is accustomed. But getting out of Karelia is even more difficult than getting in because one lacks the resources so necessary for the trip.

Getting a passport and travel permit is also slow and difficult. You cannot even apply for a passport until you have a release from your job. But when you leave a job, your ration card is taken away from you immediately, and since you often have to wait weeks for a passport, you have to resort to all kinds of tricks to stay alive, since your friends, who live on short rations themselves, cannot help you.

After you have a release from your job, you have to present yourself to the immigration official, who as we have said earlier, is Mr. Aronen. After he gives you a travel permit, you must present it to the passport office. When the passport office has returned your passport to you, which usually takes days, often weeks, it must be presented to the government's police, the OGPU or secret police, which checks to see if the prospective traveler has led a good life and if it is convinced of that, they stamp the pass and at the same time set a time when one must cross the border with his possessions, if he still has any.

Moving them, however, is quite difficult, for all means of transportation belong to some economic unit, which does not have the right horses or vehicles for transport of this kind. One has to seek out a private person who might have a horse and vehicle to get his things to the station. These people know how to use their position to advantage, and charge exorbitant prices for their services. Many have been forced to sell all their clothing except for what they have on to pay the driver to take them to the station. Not only do you have to pay the driver, but you also have to tip the station worker so that your goods will get on the train. When everyone was paid and tipped, we were finally on our way to Leningrad.

– TO BE CONTINUED –

RAIVAAJA

TILAUS JA/TAI OSOITTEENMUUTOS

Osoitteen muuttuessa
liittäkää vanha osoite mukaan

NIMI _____

OSOITE _____

_____

Uusi tilaus _____ uudistus _____

Maksu $ _____

TILAUSHINNAT:
USA: 12kk $23.00; 6kk $15.00; 3kk $11.00
Ulkomaat: 12kk $28.00; 6kk $20.00

Raivaaja
P.O. Box 600
Fitchburg, MA 01420-0600
Puh. 508-343-3822 Fax: 508-343-8147

SUOMALAIS . . .
jatkoa sivulta 7

Stephen kehitteli tarinoita vakavissaan jo opiskeluaikoinaan, kun Hautala kirjoitteli vielä omaksi huvikseen ja ahmi siinä sivussa vaikutteita Shakespearen haamuista ja Nathaniel Hawthornen noidista.

Homma on kuulemma yhä kuin mukava harrastus, josta sattumalta maksetaan palkkaakin. Jos kirjoittamisesta loppuu hauskuus jonakin päivänä, Hautala lupaa lopettaa koko puuhan.

"Ainoa ikävä juttu kirjailijan ammatissa on bisnespuoli. Koko uraani ei ole mahtunut yhtään aamua, jona en olisi halunnut mennä työhuoneeseen kirjoittamaan. Nautin kertakaikkiaan sukeltamisesta siihen mielikuvitusmaailmaan."

Tavallisesti Hautala viihtyy fantasioidensa parissa 6–8 tuntia viitenä päivänä viikossa. Mutta nyt uuden kirjan korjauksilla on kiire, ja hän raataa koneen ääressä melkein tauotta.

"Teen aika vähän esitutkimusta, enimmäkseen otan selkoa poliisin menettelytavoista. Tässä kirjassa, jonka kanssa nyt puurran, päähenkilön koiran jalka katkeaa. Niinpä soitin eläinlääkärille ja kysyin mitä semmoisessa tilanteessa tehdään, miten katkennutta jalkaa hoidetaan."

Miten kauhukirjailija sitten rentoutuu?

"Kirjoitin kustantajan vaatimaan lyhyeen henkilökuvaukseen, että jollen ole kirjoittamassa, minut tavoittaa yleensä joko lukemasta tai nukkumasta. Tykkään kyllä tenniksestä ja lasten kanssa lennätämme leijoja tuulisina päivinä."

Hautaloilla on kolme poikaa, Aron17, Jessie 13 ja Matti 8, jotka jääkiekko-otteluita tuijottaessaan hurraavat tietenkin Suomen eikä Yhdysvaltojen maaleille.

"Matti marisi yhtenä päivänä, että 'mä en voi olla kokonaan suomalainen, koska äiti ei ole'. Ja minä myönsin, että totta, äiti on ranskalais-englantilainen. Mutta Matti sanoi siihen, että 'well, mä kerron kuitenkin kaikille, että mä olen kokonaan suomalainen'."

Sinimaaria Kangas
(Suomi-Seura)

Lipponen puolustaa talouspolitiikkaansa

Suomen pääministeri Paavo Lipponen (sd) puolusti viime viikon keskiviikkona väkevästi hallituksensa talouspolitiikkaa puolueensa puoluevaltuuston kevätkokouksessa.

Hallitus on vasta alkutaipaleellaan, Lipponen muistutti hermostuneimmille. Hän kehotti pitkäjänteiseen politiikkaan ja lupasi, että sellaisella politiikalla "saamme yliotteen markkinavoimista".

"Taloustieteilijät ovat laajasti sitä mieltä, että talouspolitiikan peruslinja on oikea", Lipponen vetosi ja lisäsi, että vakaa talous ei ole markkinavoimien tai "tunteettomien monetaristien" tavoite, vaan "mitä suurimmassa määrin sosiaalidemokraattinen tavoite".

Meritasta lähtee 770 tänä vuonna

Merita-pankki pyrkii vähentämään konttorihenkilökuntaa tänä vuonna noin 1,800 henkilötyövodella. Lopullinen määrä selviää myöhemmin. Ensi vaiheessa työtä vaille jää 770 toimihenkilöä ja 330 toimihenkilön tehtävä osa-aikaistetaan.

Tämän vuoden ensimmäisistä konttorihenkilöstön vähennyksistä ja osa-aikaistamisista ilmoitettiin sen jälkeen kun yhteistoimintaneuvottelujen ensimmäinen vaihe oli saatu päätökseen.

Vähennyksissä työntekijöille tarjotaan mahdollisuus tukipakettiin. Enimmillään se vastaa vuoden palkkaa.

Yhdistettyjen pankkien henkilöstö väheni viime vuonna lähes 3 500:lla ja vuoden lopussa Meritan palveluksessa oli yhteensä noin 14 600 työntekijää. Tänä vuonna pankkikonsernin henkilöstömäärän pitäisi laskea noin 12 400:aan.

Finlandia -vodkan myynti vaikeutunut

Alko-yhtiöiden Finlandia-vodkan myynti on alkuvuoden aikana selvästi vaikeutunut tärkeimmissä vientimaissa. Suomlaiset ovat muun muassa sanomassa irti sopimuksensa suuren yhdysvaltalaisen jakeluyhtiönsä kanssa. Uudesta myyntiketjusta ei ole vielä tietoa.

Myös Venäjän-viennissä on ongelmia. Ainoastaan tax free-tuotteet ovat joulukuun jälkeen päässeet tullista. Ulkomaisten viinanviejien Venäjän varastot ovat tyhjentymässä ja täydennystä pitäisi saada pikaisesti, muuten myynti on vaarassa romahtaa.

Englanti suosituin opiskelukieli

Suomen lukiolaisten kielivalinnoissa tapahtuu selvää muutosta. Englannin ylivalta on lyömätön niin peruskoulussa kuin lukiossa, mutta muiden kielten kesken käydään uusjakoa. Saksa on yhä lukion yleisin ylimääräinen kieli, mutta ranska on kirimässä kärkeen vauhdilla.

Tilastokeskuksen mukaan ranskaa opiskelleiden määrä lisääntyi.

Eva-Riitta Siitonen on Helsingin seuraava kaupunginjohtaja.

Siitosesta Helsingin uusi kaupunginjohtaja

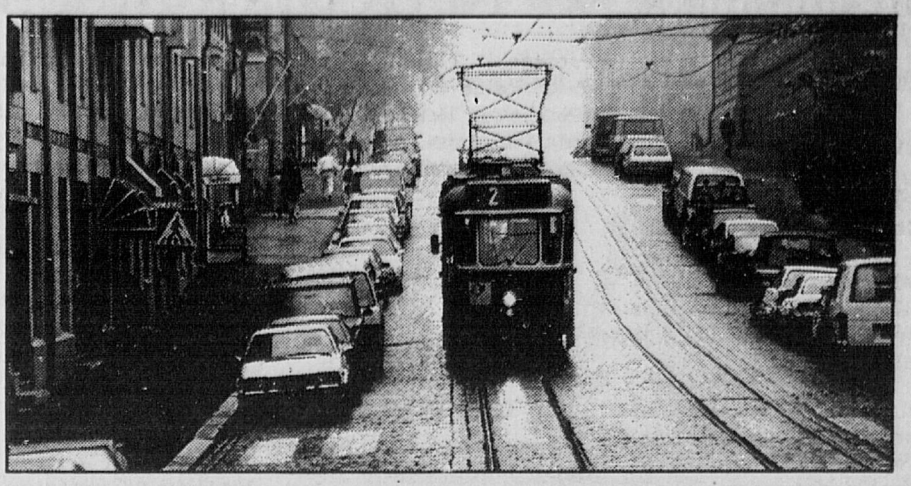
Maaherra **Eva-Riitta Siitonen** on Helsingin kaupungin seuraava kaupunginjohtaja.

Kokoomuksen ehdokas Siitonen päihitti viikko sitten Helsingin kaupunginvaltuustossa käydyssä äänestyksessä vastaehdokkaansa, Sdp:n asettaman **Pekka Korpisen** .

Siitosen seitsenvuotinen toimikausi alkaa ensi kesäkuun alussa, jolloin ylipormestari **Kari Rahkamo** jää eläkkeelle.

Imatra Seura
740-40 Street
Brooklyn, NY 11232
Puhelin 718-438-9426
Kenneth Johnson, puh.joht.
SAUNA TILAUKSESTA

Suomen uutisia

Ratikoiden Helsinki

Suomen ainoat raitiovaunut kulkevat Helsingissä. Pääkaupunki pitää vastaisuudessakin kiinni tästä kulttuurista. Vuosittain vaunuissa matkustaa noin 50 miljoonaa ihmistä. Helsingin kaupunki on juuri hankkimassa 20 uutta matalalattiaista raitiovaunua. Uudet vaunut korvaavat 50-luvun lopussa hankittua kalustoa, joita on käytössä vielä parikymmentä kappaletta. Viimeksi suurempi raitiovaunukauppa tehtiin 80-luvun alussa, jolloin nivelvaunuja hankittiin 40. Vaunuja on kaikkiaan 106.

Metsäteollisuus kaipaa pelisääntöjä luonnonvaroihin

Suomen metsäteollisuus toivoo luonnonvarojen suojelua ja hyötykäyttöä ohjaavien pelisääntöjen pikaista selkeyttämistä. Metsäteollisuusyhdistyksen puheenjohtaja Jukka Härmälän mukaan yhä ympäristötietoisemmilla markkinoilla kilpailevalle teollisuudelle nykyinen epämääräinen ja tunnepitoinen luontokeskustelu on myrkkyä,.

Rovaniemellä äskettäin pidetyssä seminaarissa puhunut Härmälä viittasi etenkin kädenvääntöön Lapin suojelualueista.

"Lapin luonnonvarojen hyödyntämistä koskevat pelisäännöt olisi pian muokattava siten, että ne saavat laajan yhteiskunnallisen hyväksynnän."

Härmälän mukaan epämääräinen tila voi johtaa imagokiistoihin, joihin yrityksillä ei ole varaa.

"Maailmalta löytyy esimerkkejä, miten tuontatoelämä tarkoituksella karttaa alueita, joiden luonnonvarapolitiikkaan ei ole luotu selkeitä sääntöjä."

Härmälä asetti kyseenalaiseksi halut lisätä suojelualueiden pinta-alaa.

"Pikaisesti olisi selvitettävä, millaisia alueita ylipäätään tarvitaan suojeluun luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Laaja, yhtenäinen ja lukittu ala ei välttämättä ole toimivin ratkaisu."

Mestäteollisuus kaipaa sääntöjen selkeyttämistä myös puuhuollon toimivuuden takia. Toimivuus on koetuksella, sillä Härmälä arvioi, että kaavaillulla investointitahdilla metsien täyskäyttö alkaa lähestyä vuosituhannen taitteessa.

THE FINLANDIA FOUNDATION
Metropolitan Chapter, Inc.
Meetings every 2nd Friday of the month, from Oct. through May
593 Park Ave. at 64th St. NYC
P.O. Box 2590
GRAND CENTRAL STATION
New York, N.Y. 10017

Sähkötuotteiden vienti kasvussa

Suomalaisen elektroniikka- ja sähköteollisuuden vienti jatkoi kasvuaan viime vuonna. Toimialan tuotteita vietiin tammi-kesäkuussa vuonna 1995 16.5 miljardin markan arvosta. Vienti oli lähes 30 prosenttia runsaampaa kuin vuotta aiemmin.

Elketroniikka- ja sähköteollisuuden vienti on kasvanut koko 1990-luvun tasaisesti. Erityisen voimakasta kasvu oli vuonna 1993, jolloin vienti oli puolitoistakertainen edelliseen vuoteen verrattuna.

Elektroniikka- ja sähköteollisuuden viennin keskimääräistä nopeampi kasvu on nostanut sen osuuden koko teollisuuden viennistä noin viidennekseen, arvioi Sähkö- ja elektroniikkateollisuusliitto.

Tietoliikennelaitteet on edelleen suurin viennin tuoteryhmä. Sen osuus toimialan kokonaisviennistä oli 40 prosenttia eli runsaat 6,5 miljardia markkaa. Kasvua kertyi edellisen vuoden tammi-kesäkuussa peräti 62 prosenttia.

All Your Travel Anywhere in the World
FINNEXPRESS
SAVES YOU MONEY
ON FLIGHTS TO
FINLAND
CRUISES ✦ TOURS ✦ CARS ✦ HOTELS
SCANDINAVIAN BONUSPASS FREE WITH TICKET
For information and reservations please contact:
HANSLIN
TRAVEL SERVICE
425 Madison Avenue, New York, NY 10017
212 832-8989 800 677-6454

Taidehinnat alhaisia

Vain huipuista maksetaan

Markoissa mitattuna suomalaisella taiteella ei tällä hetkellä mene kovin hyvin. Huutokaupat ovat ihmeissään, koska vain huipputöistä maksetaan kunnon hintoja. Galleriat ja taiteilijat taas valittavat nykytaiteen heikkoa kysyntää.

"Laatutyöstä kyllä saa hyvän hinnan",sanoo Bokowski-Hörhammerin huutokaupan johtaja Paul Hörhammer.

"Huonolaatuinen massatuotanto jää käsiin".

Huutokauppiaitten mielestä tilastot tosin vääristävät todellisuutta. Keskihinta näyttää aiempaa alhaisemmalta, koska tilastoimistapaa on muutettu. Keskihinta oli keväällä alhainen siitäkin syystä, ettei silloin tehty yhtään miljoonakauppaa.

Tilanne korjaantui loppusyksystä, kun Valtion taidemuseo maksoi Gallen-Kallelan *Palokärjestä* Bokowskille tasan miljoona markkaa. *Palokärkikin* tosin häviää selvästi Helena Schjerfbeckin *Surulle*, josta maksettiin viime vuosikymmenen lopun hulluina vuosina 2,2 miljoonaa markkaa.

Tarmo Kunnas Retretin johtoon

Professori **Tarmo Kunnas** työskentelee tämän vuoden Taidekeskus Retretin taiteellisena johtajana. Asiasta teki päätöksen Retretin hallitus.

Kunnas toimii parhaillaan Jyväskylän yliopiston kirjallisuuden porfessorina. Hän on myös aiemmin ollut Jyväskylän Kesän hallituksen puheenjohtajana ja ohjelmasuunnittelijna. Vuosina 1989 –1995 Kunnas johti Suomen Ranskan instituuttia.

Retretti on solminut kolmivuotisen yhteistyösopimuksen Ars Baltica -yhtiön kanssa taidekeskuksen vuosittaisten päänäyttelyiden järjestämisestä ja tuottamisesta. **David Hasan** toimii Retretin näyttelyiden päätuottajana sopimuskaudella 1996–1999.

Kesän päänäyttely esittelee tsaarien kulta-aarteita ja arvoesineitä. Retretti avataan yleisölle 24. toukokuuta. Taidekeskus sulkee ovensa 1. syyskuuta.

Tarmo Kunnas toimii tällä hetkellä kirjallisuuden professorina Jyväskylän yliopistossa.

Vuoden lehtikuva valittu

Helsingin Sanomien valokuvaajan **Kirsi Reinikan** valokuva tohtori Carl Öhmanista vastaamassa tohtorintutkintoepäilyihin on valittu Suomessa Vuoden lehtikuvaksi 1995.

Kilpailun raati totesi kuvaajan pystyvän kitetyttämään tunnetun asian taidolla yhteen kuvaan. Raadin mielestä Piinapenkeissä-kuva osoittaa myös selkeästi tiedotusvälineiden murskaavan voiman. Kirsi Reinikka sai kuvallaan 15.000 markan suuruisen Foto-Merita -palkinnon.

Toisen Foto-Merita -palkinnon sai Vuoden lehtikuvaajaksi valittu **Jaakko Avikainen,** joka työskentelee Lehtikuvassa. Raati totesi Avikaisen kuvasarjan olevan tasaisen varma ja jokaisella alueella hyvin toteutettu.

Kuninkaallisia kesällä Suomeen

Ainakin Belgian ja Ruotsin kuningaspari nähdään valtiovierailulla Suomessa ensi kesänä. Presidentti **Martti Ahtisaari** ja rouva **Eeva Ahtisaari** puolestan piipahtavat onnittelemassa kuningas **Kaarle XVI Kustaata** tämän 50-vuotispäivän johdosta.

Belgian kuningas **Albert II** ja kuningatar **Paola** saapuvat valtiovierailulle kesäkuun alussa. Kuningas Kaarle XVI Kustaan ja kuningatar **Silvian** valtiovierailu ajoittuu puolestaan elokuun loppuun. Ruotsin kuningas täyttää 50 vuotta 30. huhtikuuta, mutta ulkomaiset vieraat kokoontuvat Tukholmaan tiettävästi edellisenä päivänä.

Euroopan unionin hallitusten välinen kokous alkaa 29. maaliskuuta Italian Torinossa. Suomen valtionpäämies on näillä näkymin lähdössä kokoukseen.

Toukokuussa toteutunee valtiovierailu Irlantiin.

Lapualaisooppera cd-levynä

Lapualaisooppera ilmestyy cd-muodossa. Levy julkaistaan 21. maaliskuuta, jolloin tulee kuluneeksi kolmekymmentä vuotta **Arvo Salon** ja **Kaj Chydeniuksen** suomalaisen teatterihistorian aikakirjoihin jäävän teoksen kantaesityksestä.

Kalle Holmbergin mainiekasta ohjausta ei tallennettu aikanaan filmille. Esitys kokosi yhteen koko joukon kulttuurielämän tulevia vaikuttajia ja oli alkuna uuden sukupolven läpimurrolle Suomessa. Ooppera äänitettiin kuitenkin tuoreeltaan lp-levylle.

Nyt ilmestyvän Lapulaisoopperan cd-levyn julkaisee Siboney.

Kansantalous plussan puolelle EU-jäsenyydestä

Tuoreiden laskelmien mukaan Suomen kansantalous hyötyi selvästi EU-jäsenyyden ensimmäisestä vuodesta. Myös valtio jäi selvästi plussan puolelle, arvioidaan valtiovarainministeriön laskelmissa. Selvitys aiotaan julkistaa lähipäivinä.

Valtion budjettiin rahaa kertyi viime vuonna EU:lta vajaat 700 miljoonaa markkaa enemmän kuin budjetista unionille maksettiin. Kun mukaan otetaan nekin summat, joita EU ei ennättänyt viime vuoden aikana tilittää, valtio saa vajaat kaksi miljardia enemmän kuin antoi.

Lisäksi EU maksoi rakennerahoistaan tukia muun muassa Suomen kunnille, yrityksille ja maanviljelijöille. Nämä rahat mukaan laskettuna viime vuoden voitoksi koko kansantaloudelle odotetaan kolmea miljardia markkaa.

What better way to feel connected to Scandinavia than by making connections in Scandinavia?

For Helsinki, it's via Copenhagen, Stockholm or Oslo.
For Pori,* Tampere, Turku and Vaasa, it's by way of Stockholm.
And of course it's all by way of SAS's world class service. As well as the extra warmth of fellow passengers who have more than destinations in common with you. For information on flights and reservations, call your travel agent or SAS at 800-221-2350.

*In cooperation with Skyways

SAS
SCANDINAVIAN AIRLINES

WINTER SPORTS
from page 11

Oinonen noted that the recent practice of the ski and skating clubs of issuing dual membership, making everyone an FACS member, was only a temporary measure to continue winter sports through this season. But that this practice should discontinue, and that through the passing of the amendment, families are to be brought into full membership of FACS.

He noted that the valuable resource of the ski trails and the pavilion, which houses the ice sheet, belong to Saima, and that these resources should benefit the Finnish American Club of Saima.

– Paul Oinonen

MUISTITHAN UUSIA TILAUKSESI